

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-113-20

Druk nr 868
Warszawa, 7 stycznia 2021 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych

ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, 284, 288, 568 i 2320) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3:
 - a) pkt 33a otrzymuje brzmienie:

„33a) zatwierdzonym podmiocie publikującym – rozumie się przez to zatwierdzony podmiot publikujący, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 34 rozporządzenia 600/2014;”;
 - b) uchyla się pkt 33b,
 - c) pkt 33c otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Niniejsza ustawa:

1) w zakresie swojej regulacji:

- a) wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2177 z dnia 18 grudnia 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II), dyrektywę 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu (Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 155),
- b) uzupełnia wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającej dyrektywę 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającej dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 102 z 23.04.2018, str. 97);
- 2) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2175 z dnia 18 grudnia 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), rozporządzenie (UE) nr 1094/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), rozporządzenie (UE) nr 1095/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych, rozporządzenie (UE) 2016/1011 w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych oraz rozporządzenie (UE) 2015/847 w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych (Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej oraz ustawę z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw.

- „33c) zatwierdzonym mechanizmie sprawozdawczym – rozumie się przez to zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia 600/2014;”;
- d) po pkt 33c dodaje się pkt 33ca w brzmieniu:
„33ca) dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji – rozumie się przez to dostawcę usług w zakresie udostępniania informacji, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 36a rozporządzenia 600/2014;”;
- 2) w art. 16:
- a) w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Do spółki prowadzącej rynek regulowany, która prowadzi ASO, stosuje się odpowiednio przepisy art. 78 ust. 1–11, 13–16 i 19, art. 78b, art. 78ha, art. 83a ust. 4 i 4a, art. 104a oraz przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 i 5 – w zakresie, w jakim przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 określają warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności, a także przepisy rozporządzenia 2017/584.”;
- b) w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Do spółki prowadzącej rynek regulowany, która prowadzi OTF, stosuje się odpowiednio przepisy art. 78 ust. 1–6a, 8 i 12–19, art. 78c, art. 78d, art. 78e ust. 2 i 3, art. 78f, art. 78ha, art. 83a ust. 4 i 4a, art. 104a oraz przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 i 5 – w zakresie, w jakim przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 określają warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności, a także przepisy rozporządzenia 2017/584.”;
- 3) w art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Przedmiotem działalności spółki prowadzącej rynek regulowany może być wyłącznie prowadzenie rynku regulowanego, prowadzenie ASO, prowadzenie platformy aukcyjnej, prowadzenie OTF, prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie udostępniania informacji lub prowadzenie innej działalności w zakresie organizowania obrotu instrumentami finansowymi oraz działalności związanej z tym obrotem.”;
- 4) w art. 29c:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Spółka prowadząca rynek regulowany może prowadzić działalność jako dostawca usług w zakresie udostępniania informacji po uzyskaniu zezwolenia, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014.”;

- b) uchyla się ust. 2 i 3,
- c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
 - „5. W przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego Komisja może udzielić zezwolenia, o którym mowa w ust. 1.”;
- 5) po art. 30a dodaje się art. 30b w brzmieniu:
 - „Art. 30b. W przypadku, o którym mowa w art. 26 ust. 5 rozporządzenia 600/2014, podmiot prowadzący system obrotu instrumentami finansowymi może przekazywać Komisji informacje wymagane na podstawie art. 26 ust. 1–3 tego rozporządzenia za pośrednictwem zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego.”;
- 6) w art. 48:
 - a) w ust. 5a pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) prowadzić działalność jako dostawca usług w zakresie udostępniania informacji.”;
 - b) uchyla się ust. 5b–5d;
- 7) art. 69f otrzymuje brzmienie:
 - „Art. 69f. 1. Dom maklerski może prowadzić działalność jako dostawca usług w zakresie udostępniania informacji po uzyskaniu zezwolenia, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014.
 - 2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być udzielone równocześnie z udzieleniem zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.
 - 3. W przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej Komisja może udzielić zezwolenia, o którym mowa w ust. 1.”;
- 8) po art. 78h dodaje się art. 78ha w brzmieniu:
 - „Art. 78ha. W przypadku, o którym mowa w art. 26 ust. 5 rozporządzenia 600/2014, firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF może przekazywać Komisji informacje wymagane na podstawie art. 26 ust. 1–3 rozporządzenia 600/2014 za pośrednictwem zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego.”;
- 9) uchyla się art. 131a–131j;
- 10) w art. 131k ust. 1–3 otrzymują brzmienie:
 - „1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, lub osoby wchodzące w skład jego statutowych

organów albo pozostające z nim w stosunku pracy niezwłocznie sporządzają i przekazują, na koszt tego podmiotu, kopie dokumentów i innych nośników informacji oraz udzielają pisemnych lub ustnych wyjaśnień.

2. Biegły rewident lub firmy audytorskie badający sprawozdanie finansowe zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, niezwłocznie przekazują Komisji oraz organom statutowym tego podmiotu istotne informacje, w posiadanie których weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących:

- 1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów prawa regulujących działalność zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego przez podmiot świadczący taką działalność, członków jego organów statutowych lub pracowników;
- 2) powstanie zagrożenia dla dalszej działalności zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego;
- 3) odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego, wydanie opinii negatywnej dotyczącej jego sprawozdania finansowego lub wniesienie zastrzeżeń w tej opinii.

3. Biegły rewident lub firma audytorska może odstąpić od powiadomienia zgodnie z ust. 2 organów statutowych zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, jeżeli przemawiają za tym ważne powody.”;

11) uchyla się art. 131l;

12) art. 131m otrzymuje brzmienie:

„Art. 131m. 1. Zatwierdzony podmiot publikujący i zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, są obowiązane posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, naruszeń przepisów prawa, w tym przepisów rozporządzenia 596/2014 i rozporządzenia 600/2014, oraz procedur i standardów etycznych obowiązujących w tych podmiotach.

2. W ramach procedur, o których mowa w ust. 1, zatwierdzony podmiot publikujący i zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, zapewniają pracownikom, którzy zgłaszają naruszenia, ochronę co najmniej przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania.”;

13) w art. 162 po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Udzielenie zezwolenia zatwierdzonemu podmiotowi publikującemu lub zatwierzonemu mechanizmowi sprawozdawczemu podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro.”;

14) w art. 163 ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Od zatwierzonego podmiotu publikującego i zatwierzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, za każdy rodzaj prowadzonej usługi pobiera się opłatę roczną w wysokości równowartości w złotych 500 euro.”;

15) po art. 167b dodaje się art. 167ba w brzmieniu:

„Art. 167ba. 1. W przypadku gdy zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, naruszają wymogi:

- 1) określone w art. 27f ust. 1–3 rozporządzenia 600/2014 wobec organu zarządzającego zatwierzonego podmiotu publikującego i zatwierzonego mechanizmu sprawozdawczego,
- 2) organizacyjne, dotyczące zatwierdzonych podmiotów publikujących lub zatwierdzonych mechanizmów sprawozdawczych, określone odpowiednio w art. 27g ust. 1–5 i art. 27i ust. 1–4 rozporządzenia 600/2014

– Komisja może, w przypadku innym niż określony w art. 167c ust. 1, nakazać temu podmiotowi zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości lub nałożyć na zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, karę pieniężną w wysokości do 20 750 000 złotych albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 złotych.

2. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności:

- 1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- 2) stopień przyczynienia się zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, do powstania naruszenia;
- 3) sytuację finansową zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, na które jest nakładana kara, w szczególności wysokość ich całkowitych obrotów;
- 4) kwoty korzyści osiągniętych lub strat unikniętych przez zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, jeżeli można ustalić te korzyści lub straty;
- 5) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;
- 6) gotowość zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;
- 7) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014;
- 8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących działalność zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, popełnione przez podmiot, na który jest nakładana kara.

3. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

4. W przypadku gdy zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, są podmiotami dominującymi, które sporządzają skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotami zależnymi od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód wykazany w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

5. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy.”;

16) art. 167c otrzymuje brzmienie:

„Art. 167c. 1. Komisja może zawiesić zezwolenie na świadczenie usług jako zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, w przypadkach określonych w art. 27e ust. 1 rozporządzenia 600/2014, do czasu zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń, jednak nie dłużej niż na okres 6 miesięcy.

2. W przypadku zawieszenia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, na podstawie art. 27e ust. 1 lit. b–d rozporządzenia 600/2014, Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną w wysokości do 20 750 000 złotych albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 złotych, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy.

3. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności okoliczności, o których mowa w art. 167ba ust. 2. Przepisy art. 167ba ust. 3–5 stosuje się odpowiednio.

4. Komisja wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, po przeprowadzeniu rozprawy.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.”;

17) po art. 167c dodaje się art. 167ca w brzmieniu:

„Art. 167ca. 1. W przypadku cofnięcia przez Komisję zezwolenia na świadczenie usług jako zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, na podstawie art. 27e ust. 1 lit. b–d rozporządzenia 600/2014, Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną w wysokości do 20 750 000 złotych albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 złotych, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy.

2. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności okoliczności, o których mowa w art. 167ba ust. 2. Przepisy art. 167ba ust. 3–5 stosuje się odpowiednio.

3. Komisja wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, po przeprowadzeniu rozprawy.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.”;

18) w art. 169a:

a) w ust. 1ba:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, narusza przepisy określające zasady świadczenia usług w zakresie udostępniania informacji, Komisja może, w drodze decyzji:”

– w pkt 2 wyrazy „podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach” zastępuje się wyrazami „zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego”

b) w ust. 1d w pkt 8 wyrazy „maklerską lub podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach” zastępuje się wyrazami „maklerską, zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1400 i 2320) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 pkt 22 otrzymuje brzmienie:
„22) zatwierdzony podmiot publikujący oraz zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy, w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 34 i 36 rozporządzenia 600/2014, posiadające zezwolenie Komisji,”;
- 2) art. 7a otrzymuje brzmienie:
„Art. 7a. Komisja wykonuje zadania w zakresie nadzoru przekazane przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych na podstawie art. 74 rozporządzenia 648/2012, art. 38o rozporządzenia 600/2014 oraz art. 48m rozporządzenia 2016/1011.”;
- 3) w art. 19 w ust. 4 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) tajemnicy służbowej w rozumieniu art. 38f rozporządzenia 600/2014 – określa rozporządzenie 600/2014;”;
- 4) w art. 21 w ust. 12 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) rozporządzenia 600/2014 – określają art. 26 i art. 38e tego rozporządzenia;”;
- 5) w art. 25 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) przypadkach naruszenia przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy o ofercie publicznej, ustawy o funduszach inwestycyjnych, ustawy o giełdach towarowych, przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw oraz przepisów rozporządzenia 1031/2010, rozporządzenia 596/2014, rozporządzenia 600/2014 i rozporządzenia 2017/1129.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2080) w art. 91:

- 1) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Z chwilą wycofania lub wykluczenia akcji uważa się je za zarejestrowane w depozycie papierów wartościowych na podstawie art. 328¹¹ ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, a w przypadku akcji zarejestrowanych w systemie depozytowym prowadzonym przez spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi – za zarejestrowane w tym systemie.”;
- 2) w ust. 11 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Krajowy Depozyt lub spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o obrocie

instrumentami finansowymi, mogą rozwiązać umowę o rejestrację akcji w drodze jednostronnego oświadczenia woli złożonego spółce.”;

3) ust. 14 i 15 otrzymują brzmienie:

„14. W przypadku wycofania lub wykluczenia akcji z obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu albo podjęcia przez walne zgromadzenie spółki niebędącej spółką publiczną uchwały o rejestracji akcji w rejestrze akcjonariuszy, o którym mowa w art. 328¹ § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, spółka może rozwiązać umowę o rejestrację akcji w depozycie papierów wartościowych zawartą z Krajowym Depozytem lub spółką, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Rozwiązanie umowy następuje z upływem 14 dni od dnia złożenia przez spółkę oświadczenia o jej rozwiązaniu. Z dniem rozwiązania umowy następuje wyrejestrowanie akcji z depozytu papierów wartościowych.

15. W przypadku wycofania lub wykluczenia akcji z obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu albo podjęcia przez walne zgromadzenie spółki niebędącej spółką publiczną uchwały o rejestracji akcji w rejestrze akcjonariuszy, o którym mowa w art. 328¹ § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, uczestnicy Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, przekazują spółce, w terminie wskazanym przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, dane osobowe akcjonariuszy, ze wskazaniem liczby akcji posiadanych przez każdego z nich, a także obciążeń ustanowionych na tych akcjach oraz danych osobowych osób, na których rzecz obciążenia te ustanowiono. Informacje te są sporządzane według stanu na dzień wyrejestrowania akcji z depozytu papierów wartościowych, na podstawie zapisów dokonanych na prowadzonych przez uczestników rachunkach papierów wartościowych i rachunkach zbiorczych oraz na podstawie wskazań dokonanych przez posiadaczy rachunków zbiorczych zgodnie z art. 8a ust. 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794 i 1639) po art. 20c dodaje się art. 20d w brzmieniu:

„Art. 20d. 1. Dostawca udostępnia konsumentowi, nieodpłatnie, broszurę informacyjną Komisji Europejskiej dotyczącą praw konsumentów przy dokonywaniu płatności w Europie, opracowaną na podstawie art. 106 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającej dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającej dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, z późn. zm.³⁾), zwaną dalej „broszurą”.

2. Dostawca udostępnia broszurę w polskiej wersji językowej, w sposób przystępny:

- 1) na stronie internetowej dostawcy, z możliwością wydruku;
- 2) w postaci papierowej:
 - a) w siedzibie dostawcy, głównym miejscu prowadzenia działalności przez dostawcę i jego oddziałach,
 - b) w miejscach prowadzenia działalności przez agentów dostawcy lub podmioty, którym dostawca powierzył wykonywanie określonych czynności operacyjnych

– o ile w tych miejscach zawiera się umowy o świadczenie usług płatniczych przy jednoczesnej fizycznej obecności stron.

3. Dostawca udostępnia broszurę w sposób przystępny dla osób niepełnosprawnych, w tym z wykorzystaniem sposobów udostępniania innych niż określone w ust. 2.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 895, 1180 i 2320) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) EIOPA – Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, ustanowiony na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 48, z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 1094/2010”;

³⁾ Zmiana wymienionej dyrektywy została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 102 z 23.04.2018, str. 97.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 1.

- 2) w art. 174 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. W przypadku gdy plan działalności, o którym mowa w art. 163, wskazuje że krajowy zakład ubezpieczeń lub krajowy zakład reasekuracji zamierza wykonywać działalność na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej w ramach swobody świadczenia usług lub przez oddział i działalność ta mogłaby być istotna dla rynku przyjmującego państwa członkowskiego, organ nadzoru powiadamia o zamiarze wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 162 ust. 1 i art. 169 ust. 1, EIOPA oraz organ nadzorczy przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”;

- 3) po art. 213 dodaje się art. 213a–213c w brzmieniu:

„Art. 213a. Organ nadzoru może:

- 1) wystąpić do zainteresowanych organów nadzorczych z wnioskiem o ustanowienie platformy współpracy, o której mowa w art. 152b ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE;
- 2) uczestniczyć w platformie współpracy ustanowionej na wniosek zainteresowanego organu nadzorczego.

Art. 213b. 1. Organ nadzoru powiadamia EIOPA oraz organ nadzorczy przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o stwierdzonym przypadku pogorszenia sytuacji finansowej lub wystąpieniu innego ryzyka wynikającego z działalności krajowego zakładu ubezpieczeń lub krajowego zakładu reasekuracji wykonywanej na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej w ramach swobody świadczenia usług lub przez oddział, które mogą mieć skutki dla rynku przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. W przypadku gdy działalność krajowego zakładu ubezpieczeń lub krajowego zakładu reasekuracji jest istotna dla rynku przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, organ nadzoru może zwrócić się do organu nadzorczego tego państwa o podjęcie współpracy w celu osiągnięcia wspólnego stanowiska.

3. Jeżeli organ nadzoru i organ nadzorczy przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie osiągną wspólnego stanowiska, organ nadzoru może zwrócić się do EIOPA o pomoc lub o ustanowienie i koordynowanie platformy współpracy.

4. W przypadku ustanowienia przez EIOPA platformy współpracy organ nadzoru przekazuje niezwłocznie zainteresowanym organom nadzorczym i EIOPA informacje niezbędne dla właściwego funkcjonowania platformy.

Art. 213c. 1. Organ nadzoru może powiadomić organ nadzorczy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwy dla siedziby zagranicznego zakładu ubezpieczeń wykonującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność w ramach swobody świadczenia usług lub przez oddział, o możliwości naruszenia przez ten zakład interesów klientów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 10 ustawy o dystrybucji ubezpieczeń, oraz uprawnionych z umów ubezpieczenia.

2. Jeżeli działalność zagranicznego zakładu ubezpieczeń wykonywana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach swobody świadczenia usług lub przez oddział jest istotna dla rynku polskiego, organ nadzoru współpracuje z organem nadzorczym, o którym mowa w ust. 1, w celu osiągnięcia wspólnego stanowiska.

3. Jeżeli organ nadzoru i organ nadzorczy, o którym mowa w ust. 1, nie osiągną wspólnego stanowiska, organ nadzoru może zwrócić się do EIOPA o pomoc lub o ustanowienie i koordynowanie platformy współpracy.

4. W przypadku ustanowienia przez EIOPA platformy współpracy, organ nadzoru przekazuje niezwłocznie zainteresowanym organom nadzorczym i EIOPA informacje niezbędne dla właściwego funkcjonowania platformy.”;

4) w art. 258:

a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Organ nadzoru powiadamia EIOPA, zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia 1094/2010, o otrzymaniu kompletnego wniosku o zatwierdzenie pełnego albo częściowego modelu wewnętrznego.”;

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Organ nadzoru może zwrócić się do EIOPA o udzielenie, zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b rozporządzenia 1094/2010, pomocy technicznej w sprawie zatwierdzenia pełnego albo częściowego modelu wewnętrznego.”;

5) w art. 260:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Organ nadzoru powiadamia EIOPA, zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia 1094/2010, o otrzymaniu kompletnego wniosku o zatwierdzenie głównych zmian modelu wewnętrznego oraz zmian zasad wprowadzania zmian w stosowanym modelu wewnętrznym.”;

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Organ nadzoru może zwrócić się do EIOPA o udzielenie, zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b rozporządzenia 1094/2010, pomocy technicznej w sprawie zatwierdzenia zmian, o których mowa w ust. 2a.”;

6) w art. 365 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w zakresie niezbędnym do realizacji wytycznych i zaleceń EIOPA wydawanych na podstawie art. 16 rozporządzenia 1094/2010;”;

7) w art. 391:

a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Organ nadzoru będący organem sprawującym nadzór nad grupą może zwrócić się do EIOPA o udzielenie, zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b rozporządzenia 1094/2010, pomocy technicznej w sprawie wydania zgody albo odmowy wydania zgody, o której mowa w ust. 1.”,

b) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, organ nadzoru może zwrócić się do EIOPA o udzielenie, zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b rozporządzenia 1094/2010, pomocy technicznej w sprawie wniosku o wyrażenie zgody w zakresie odpowiadającym ust. 2.”;

8) w art. 396 dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. W przypadku gdy EIOPA nie wyda rozstrzygnięcia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia 1094/2010, decyzję wydaje organ nadzoru będący organem sprawującym nadzór nad grupą.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1798 oraz z 2020 r. poz. 288, 875 i 1086) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8:

a) w pkt 6 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, a także przez uczestników Krajowego Depozytu lub tej spółki, spółce publicznej lub spółce niebędącej spółką publiczną, z którą została rozwiązana umowa o rejestrację

akcji w depozycie papierów wartościowych, w przypadku określonym w art. 91 ust. 15 ustawy o ofercie publicznej;”,”

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) po art. 178h dodaje się art. 178i w brzmieniu:

„Art. 178i. 1. Kto wystawia fałszywe świadectwo, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

2. Tej samej karze podlega, kto posługuje się fałszywym świadectwem.”.”;

2) w art. 9:

a) uchyla się pkt 1,

b) uchyla się pkt 3–7;

3) uchyla się art. 20;

4) w art. 20a w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) termin określony w art. 15 ust. 1 i art. 19 przypada na pierwszy dzień po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1;”.

Art. 7. Do wniosków o udzielenie zezwolenia na świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, o których mowa w art. 131b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, złożonych przed dniem 1 października 2021 r. i nierozpatrzonych do dnia 31 grudnia 2021 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 8. 1. Do wykonywania umów ubezpieczenia, umów reasekuracji i umów retrocesji zawartych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem 1 stycznia 2021 r. przez zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji z siedzibą na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltaru, a w przypadku umów w zakresie działu II załącznika do ustawy zmienianej w art. 5, także jeżeli umowy te wskazują Rzeczpospolitą Polską jako państwo członkowskie Unii Europejskiej umiejscowienia ryzyka w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 28 tej ustawy, do dnia wygaśnięcia roszczeń z tych umów, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 8 tej ustawy.

2. Do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 173 ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 5.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r., z wyjątkiem:

1) art. 8, który wchodzi z dniem następującym po dniu ogłoszenia;

2) art. 4, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;

- 3) art. 3 i art. 6, które wchodzi w życie z dniem 1 marca 2021 r.;
- 4) art. 5, który wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2021 r.

UZASADNIENIE

Celem projektu jest dokonanie zmian w krajowym porządku prawnym w związku z wejściem w życie regulacji Unii Europejskiej stanowiących wynik przeglądu przepisów dotyczących Europejskich Urzędów Nadzoru (ESAs).

Na ESAs składają się Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EBA), Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) oraz Europejski Urząd Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA). Urzędy powstały jako odpowiedź na kryzys finansowy lat 2007 i 2008, a ich celem jest zrównoważone wzmocnienie stabilności i efektywności systemu finansowego w całej Unii Europejskiej oraz poprawa ochrony konsumentów i inwestorów.

Regulacje unijne obejmują:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2177 z dnia 18 grudnia 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II), dyrektywę 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu (Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 155), dalej „dyrektywa 2019/2177”,
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2175 z dnia 18 grudnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), rozporządzenie (UE) nr 1094/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), rozporządzenie (UE) nr 1095/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych, rozporządzenie (UE) 2016/1011 w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych oraz rozporządzenie (UE) 2015/847 w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych (Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 1).

Zmianie ulegają przepisy dotyczące działalności dostawców usług w zakresie udostępniania informacji, którzy świadczą usługi jako zatwierdzony podmiot publikujący, zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy lub dostawca informacji skonsolidowanych. Dotychczas dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji uzyskiwali zezwolenia oraz byli nadzorowani przez krajowe organy nadzoru. Transgraniczny wymiar przetwarzania danych w Unii Europejskiej oraz negatywny wpływ ewentualnych rozbieżności w praktykach nadzorczych różnych państw członkowskich wpływał jednak negatywnie na jakość danych transakcyjnych i zadania dostawców usług w zakresie udostępniania informacji. Dlatego wprowadzone zostały rozwiązania polegające na przeniesieniu uprawnień do udzielania zezwoleń dostawcom usług w zakresie udostępniania informacji oraz nadzoru nad nimi z poziomu właściwych organów krajowych do ESMA. Wyjątkiem będą zatwierdzone podmioty publikujące lub zatwierdzone mechanizmy sprawozdawcze, które z racji ich ograniczonego znaczenia dla rynku wewnętrznego zostały wyłączone spod bezpośredniego nadzoru ESMA, i nie podlegają wymogowi uzyskania zezwolenia od tego urzędu. Możliwość korzystania z odstępstwa polegającego na pozostaniu danego podmiotu pod nadzorem krajowego organu nadzoru (nadzór nie przejdzie na poziom ESMA) będzie uzależniona od spełnienia kryteriów służących identyfikacji tych podmiotów w akcie delegowanym wydanym przez Komisję Europejską.

Z uwagi na rosnący udział transgranicznej działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej wykonywanej przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji na zasadzie swobody świadczenia usług lub przez oddział oraz przypadki niewypłacalności i upadłości europejskich zakładów ubezpieczeń wykonujących znaczącą działalność transgraniczną, konieczne jest także wzmocnienie nadzoru nad tego typu działalnością i zapewnienie bardziej efektywnej ochrony klientów takich zakładów. Występujące na rynku europejskim nieprawidłowości powodują konieczność zapewnienia koordynacji działań organów nadzorczych na terytorium, na którym dany zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji wykonuje działalność transgraniczną, i usprawnienia komunikacji między tymi organami. Dlatego konieczne jest wprowadzenie mechanizmów wzajemnego przekazywania informacji między organami nadzorczymi poszczególnych państw członkowskich i EIOPA. Pozwoli to na podjęcie odpowiednich działań prewencyjnych i interwencji. Ważnym narzędziem poprawiającym skuteczność nadzoru

nad działalnością transgraniczną podmiotów rynku ubezpieczeniowego będą platformy współpracy ustanawiane przez właściwe organy nadzorcze albo EIOPA.

Poprawie ochrony konsumentów służą także wprowadzane przepisy dotyczące udostępniania przez dostawców usług płatniczych broszury sporządzonej przez Komisję Europejską, zawierającej informacje dla konsumentów o przysługujących im prawach. Wprowadzane regulacje stanowią implementację wymogów określonych w art. 106 ust. 3–5 dyrektywy PSD2¹⁾.

Ponadto w projekcie ustawy wprowadzone są zmiany dotyczące funkcjonowania spółek publicznych. Dotyczą one powszechnej dematerializacji akcji, tzn. całkowitej rezygnacji z postaci papierowej dokumentu akcji, które od dnia 1 marca 2021 r. będą funkcjonować wyłącznie w formie zapisu na rachunku papierów wartościowych lub w depozycie papierów wartościowych. Zmiany mają charakter dostosowujący i porządkowy – zmierzają do wyeliminowania różnych unormowań dotyczących tego samego zakresu, które powstały wskutek odrębnie prowadzonych prac legislacyjnych.

W projekcie ustawy zmieniane są następujące akty prawne:

- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, z późn. zm.) – **art. 1 projektu**,
- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1400, z późn. zm.) – **art. 2 projektu**,
- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2080) – **art. 3 projektu**,
- ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794, z późn. zm.) – **art. 4 projektu**,
- ustawa z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 895, z późn. zm.) – **art. 5 projektu**,
- ustawa z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1798, z późn. zm.) – **art. 6 projektu**.

¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, z późn. zm.)

W **art. 1 pkt 1** dostosowano słowniczek pojęć zamieszczony w art. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi („ustawa o obrocie”) do definicji zawartych w art. 2 ust. 1 pkt 34–36a rozporządzenia 600/2014²⁾. Słowniczek wprowadza nową definicję zatwierdzonego podmiotu publikującego, zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego oraz dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji. Definicja dostawcy informacji skonsolidowanych została uchylona z uwagi na fakt, że w zmienianej ustawie o obrocie nie będzie występować to pojęcie, a regulacje dotyczące dostawców informacji skonsolidowanych zostały kompleksowo ujęte w rozporządzeniu 600/2014.

Art. 1 pkt 2 obejmuje zmianę w art. 16 ust. 3 oraz 5 ustawy o obrocie polegającą na dodaniu art. 78ha do katalogu przepisów, które stosuje się odpowiednio do spółki prowadzącej rynek regulowany, która prowadzi ASO (alternatywny system obrotu – art. 3 pkt 2 ustawy o obrocie) lub OTF (zorganizowaną platformę obrotu – art. 3 pkt 10b ustawy o obrocie). Zmiana ma na celu uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych, czy rozwiązanie przyjęte w art. 78ha będzie mogło być stosowane także do systemów obrotu prowadzonych przez spółkę organizującą rynek regulowany innych niż rynek regulowany (art. 21 ust. 2 ustawy o obrocie).

Art. 1 pkt 3 zawiera zmianę w art. 21 ust. 2 ustawy o obrocie w zakresie określenia przedmiotu działalności spółki prowadzącej rynek regulowany – przepis będzie się odnosił do „prowadzenia działalności jako dostawca usług w zakresie udostępniania informacji” (obecnie: „prowadzenie działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach”).

Art. 1 pkt 4 i 7 dotyczy odpowiednio art. 29c oraz art. 69f ustawy o obrocie, tj. zezwolenia, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, oraz zezwolenia na prowadzenie działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach. W związku z uchyleniem art. 131a–131j ustawy o obrocie oraz nowym brzmieniem rozporządzenia 600/2014 zmiany te mają charakter dostosowujący.

Przepisowi art. 29c ustawy o obrocie zostało nadane brzmienie analogiczne jak w przypadku zmienianego art. 69f tej ustawy. Zgodnie bowiem z art. 27b ust. 2

²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, z późn. zm.)

rozporządzenia 600/2014, o dokonanej przez ESMA uprzednią weryfikację dotyczącą przestrzegania przepisów tytułu IVA tego rozporządzenia dla celu świadczenia usługi zatwierdzonego podmiotu publikującego, dostawcy informacji skonsolidowanych lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego może się ubiegać zarówno firma inwestycyjna, jak i operator rynku, którzy prowadzą system obrotu jedynie po wcześniejszym uzyskaniu krajowego zezwolenia na prowadzenie działalności. W związku z tym nie ma potrzeby różnicowania rozwiązań zawartych w art. 29c i art. 69f ustawy o obrocie. Ponadto przyjęcie odmiennego rozwiązania musiałoby prowadzić do konieczności występowania przez spółkę do ESMA o dokonanie weryfikacji, o której mowa w art. 27b ust. 2 rozporządzenia 600/2014, w toku prowadzonego przez Komisję Nadzoru Finansowego postępowania w sprawie udzielenia tej spółce zezwolenia na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 25 lub art. 69 ustawy o obrocie. W świetle przepisów rozporządzenia 600/2014 trudno wyobrazić sobie zaistnienie takiej sytuacji w praktyce. Natomiast firma inwestycyjna lub spółka prowadząca rynek regulowany posiadające już zezwolenie na prowadzenie działalności, tj. odpowiednio działalności maklerskiej lub działalności w zakresie prowadzenia rynku regulowanego, które ubiegają się o możliwość prowadzenia działalności jako dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji, będą występować o zezwolenie, o którym mowa w art. 27c rozporządzenia 600/2014. W takim przypadku uprzednia weryfikacja, o której mowa w art. 27b ust. 2 rozporządzenia 600/2014, będzie miała miejsce w trakcie postępowania administracyjnego w przedmiocie uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 27c rozporządzenia 600/2014.

Art. 1 pkt 5 i 8 umożliwią podmiotowi prowadzącemu system obrotu instrumentami finansowymi oraz firmie inwestycyjnej prowadzącej ASO lub OTF przekazywanie informacji wymaganych na podstawie art. 26 ust. 5 rozporządzenia 600/2014 za pośrednictwem zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego.

Zgodnie z art. 26 ust. 5 rozporządzenia 600/2014, w przypadku transakcji zawieranych w systemie obrotu przez podmioty niebędące firmami inwestycyjnymi lub instytucjami kredytowymi, obowiązek przekazywania organowi nadzoru raportów o transakcjach spoczywa nie na członku czy uczestniku rynku będącym stroną transakcji giełdowej, lecz bezpośrednio na organizatorze danego systemu obrotu. System obrotu instrumentami finansowymi stanowi rynek regulowany, ASO lub OTF, przy czym spółka prowadząca rynek regulowany również może prowadzić ASO i OTF. W związku z tym, dodawane

art. 30b i art. 78ha będą stanowiły podstawę realizacji tego obowiązku odpowiednio dla wskazanych w nich organizatorów danego systemu obrotu.

Art. 1 pkt 6 zawiera rozwiązania będące konsekwencją uchylecia art. 131a–131j oraz art. 131l ustawy o obrocie; zmiana ta ma charakter dostosowujący.

Art. 1 pkt 9 i 11 przewidują uchylenie art. 131a–131j i art. 131l ustawy o obrocie, co jest konsekwencją uchylecia przepisów dotyczących wymogów operacyjnych dla dostawców usług w zakresie udostępniania informacji oraz przepisów dotyczących uprawnień Komisji Nadzoru Finansowego.

W **art. 1 pkt 10**, dotyczącym zmiany art. 131k ust. 1–3 ustawy o obrocie, przewidziano implementację dyrektywy 2014/65/UE³⁾ przez zapewnienie, aby każda osoba uprawniona miała obowiązek niezwłocznego zgłaszania właściwym organom wszelkich faktów lub decyzji dotyczących danego podmiotu przedsiębiorstwa, które mogą wywołać niepożądane skutki. Na mocy obowiązującego art. 13b ustawy o obrocie Komisja Nadzoru Finansowego jest uprawniona do przyjmowania zgłoszeń naruszeń lub potencjalnych naruszeń rozporządzenia 600/2014. Celem zmiany jest także dostosowanie do rozwiązań zawartych w art. 22 akapit drugi dyrektywy 2014/65/UE, zgodnie z którym właściwe organy mają mieć zagwarantowane uprawnienia do pozyskiwania informacji od podmiotów świadczących usługi w zakresie publikowania lub raportowania danych o transakcjach instrumentami finansowymi, które nie będą objęte nadzorem ESMA na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia 600/2014.

W **art. 1 pkt 12** (art. 131m ustawy o obrocie) zawarto rozwiązania zapewniające ochronę tzw. sygnalistów przez wskazanie, że zgłoszenie naruszeń lub potencjalnych naruszeń nie narusza tajemnicy zawodowej ani obowiązków zachowania poufności informacji, a przekazanie Komisji Nadzoru Finansowego takiego zgłoszenia nie może stanowić przyczyny rozwiązania z osobą zgłaszającą umowy o pracę, umowy zlecenia, umowy o dzieło lub innej umowy o podobnym charakterze.

Art. 1 pkt 13 i 14, dotyczące art. 162 oraz art. 163 ustawy o obrocie, wprowadzają zmiany dostosowujące w przepisach o opłatach za prowadzenie działalności lub uzyskanie wymaganego zezwolenia przez zatwierdzony mechanizm publikujący lub zatwierdzony

³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. UE. L 173 z 12.06.2014, str. 349, z późn. zm.)

mechanizm sprawozdawczy korzystające z odstępstwa wynikającego z art. 2 ust. 3 rozporządzenia 600/2014.

Oplata za udzielenie zezwolenia zatwierdzonemu podmiotowi publikującemu lub zatwierzonemu mechanizmowi sprawozdawczemu (art. 162 ustawy o obrocie) pokrywa całość kosztów administracyjnych poniesionych przez Komisję Nadzoru Finansowego w związku z udzieleniem zezwolenia i jest analogiczna jak w przypadku udzielenia zezwolenia innym podmiotom, m.in. platformie aukcyjnej, izbie rozliczeniowej i izbie rozrachunkowej. Oplata roczna (art. 163 ustawy o obrocie) ma na celu pokrycie wydatków Komisji Nadzoru Finansowego związanych z nadzorem nad tymi podmiotami. W przypadku gdy podmiot świadczy usługi jako zatwierdzony podmiot publikujący i zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy opłata roczna jest pobierana za każdy rodzaj prowadzonej usługi. Wprowadzone zmiany polegają na doprecyzowaniu zakresu podmiotowego przepisu – stosownie do zmienionego zakresu kompetencji Komisji Nadzoru Finansowego jako organu krajowego.

Art. 1 pkt 15, 16 i 17 oraz art. 2 pkt 5 dotyczą art. 167ba–167ca ustawy o obrocie oraz art. 25 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Rozszerzają one zakres sankcji za naruszenie rozporządzenia 600/2014, z uwzględnieniem odstępstwa wynikającego z art. 2 ust. 3 tego rozporządzenia. Przepisy te stanowią implementację art. 70 ust. 6 dyrektywy 2014/65/UE. Na mocy tego przepisu państwa członkowskie mają obowiązek zapewnić, aby naruszenie wskazanych w nim przepisów dyrektywy 2014/65/UE lub rozporządzenia 600/2014 podlegało odpowiednim sankcjom. Dlatego też państwa członkowskie są obowiązane wprowadzić do prawa krajowego przepisy przyznające właściwym organom uprawnienia do podejmowania i nakładania kar administracyjnych i innych środków, których katalog jest określony w dyrektywie 2014/65/UE. Proponowane rozwiązania mają na celu zapewnienie, aby Komisja Nadzoru Finansowego, w celu skutecznego wykonywania uprawnień nadzorczych w obszarze przetwarzania i udostępniania danych, miała możliwość stosowania okresowych sankcji, takich jak nakazanie danemu podmiotowi zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodjęcie tych działań w przyszłości lub nakładania kary pieniężnej, w wysokości do 20 750 000 zł (albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł).

Art. 1 pkt 16, dotyczący art. 167c ustawy o obrocie, wprowadza możliwość zawieszenia zezwolenia udzielonego przez Komisję Nadzoru Finansowego zatwierdzonemu mechanizmowi publikującemu lub zatwierdzonemu mechanizmowi sprawozdawczemu objętych odstępstwem wynikającym z art. 2 ust. 3 rozporządzenia 600/2014, w przypadkach określonych w tym rozporządzeniu.

Możliwość zawieszenia zezwolenia wynika z art. 70 ust 6 lit. c dyrektywy 2014/65/UE, który wymaga, aby państwa członkowskie wprowadziły w prawie krajowym przepisy przyznające właściwym organom uprawnienia do podejmowania i nakładania określonych kar administracyjnych i innych środków w przypadku naruszeń określonych w tym artykule, w szczególności uprawnienie do cofnięcia lub zawieszenia zezwolenia zgodnie z art. 27e rozporządzenia 2019/2175. Zezwolenie może być zawieszane w przypadkach określonych w art. 27e ust. 1 rozporządzenia 600/2014, zgodnie z którym właściwy organ może cofnąć zezwolenie w przypadku gdy dostawca usług w zakresie udostępniania informacji nie skorzysta z zezwolenia w ciągu 12 miesięcy, jednoznacznie zrzeka się zezwolenia lub gdy w ciągu poprzednich sześciu miesięcy nie świadczył żadnych usług, jeżeli dostawca ten uzyskał zezwolenie składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem lub nie spełnia już warunków, na których podstawie udzielono mu zezwolenia, a także gdy poważnie i systematycznie narusza to rozporządzenie.

Przepis dyrektywy 2019/2177 wskazuje przesłanki zawarte w rozporządzeniu 600/2014, nie pozostawiając państwom członkowskim możliwości ich modyfikacji czy ograniczania. Nie jest także możliwe badanie „adekwatności” sankcji w odniesieniu do poszczególnych przesłanek.

Zezwolenie „zawieszone” może być następnie reaktywowane, w związku z zaprzestaniem działań skutkujących powstaniem naruszeń będących przesłanką zawieszenia. Zawieszenie zezwolenia nie może jednak trwać dłużej niż 6 miesięcy. Konstrukcja „odwieszenia” zezwolenia jest analogiczna do już obowiązujących regulacji w ustawie o obrocie, m.in. w art. 168a ust. 2 pkt 2 i art. 169 ust. 5 pkt 1 lit. a tej ustawy.

W przypadkach wskazanych w art. 167c ustawy o obrocie Komisja Nadzoru Finansowego będzie uprawniona nie tylko do zawieszenia zezwolenia, ale także nałożenia, w drodze decyzji, kary administracyjnej. Wyjątkiem będą przypadki naruszeń, o których mowa w art. 167ba, co w przypadkach poważnego i systematycznego

naruszania przepisów rozporządzenia 600/2014 zapewni większą jednoznaczność i przejrzystość w praktyce stosowania sankcji przez organ nadzoru. Jednocześnie zostanie zachowana zgodność z przepisami rozporządzenia 600/2014, przez zastosowanie właściwej dystynkcji między przesłanką określoną w art. 27e ust. 1 lit. d rozporządzenia 600/2014 (tj. przesłanką poważnego i systematycznego naruszania rozporządzenia 600/2014), do której odwołuje się projektowany art. 167c, oraz przesłankami zastosowania sankcji zgodnie z art. 167ba. Decyzja będzie wydawana po przeprowadzeniu rozprawy, tak jak w innych przypadkach określonych w dziale VIII ustawy o obrocie, a następnie ogłaszana w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 1 pkt 17 wprowadza nowy art. 167ca do ustawy o obrocie. Zgodnie z art. 27e rozporządzenia 600/2014, odpowiednio ESMA lub właściwy organ krajowy, może cofnąć zezwolenie udzielone dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji. Jednocześnie art. 70 ust 6 lit c dyrektywy 2014/65/UE przewiduje w takim przypadku, tak jak przy zawieszeniu zezwolenia, możliwość nałożenia, w drodze decyzji, kar administracyjnych i innych sankcji na podmiot, który dopuścił się określonych naruszeń. Nałożenie kary pieniężnej nie jest obligatoryjne ani w przypadku zawieszenia, ani w przypadku cofnięcia zezwolenia. Komisja Nadzoru Finansowego może skorzystać z takiego uprawnienia w zależności od okoliczności danego przypadku. Decyzja Komisji jest wydawana po przeprowadzeniu rozprawy i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 1 pkt 18 dotyczy zmiany art. 169a: zdania wprowadzającego ust. 1ba, ust. 1ba pkt 2 oraz ust. 1d pkt 8 ustawy o obrocie. Zmiany te mają charakter dostosowujący, w celu sprecyzowania zakresu podmiotowego stosownie do kompetencji organu krajowego.

Art. 2 pkt 1, dotyczący art. 5 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, dostosowuje listę podmiotów podlegających nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego – dostawców usług w zakresie udostępniania informacji – do zmian będących skutkiem odstępstwa wynikającego z art. 2 ust. 3 rozporządzenia 600/2014. Od dnia 1 stycznia 2022 r. dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji będą, co do zasady, nadzorowani przez Europejski Urząd Giełd i Papierów Wartościowych, z wyjątkiem zatwierdzonych mechanizmów sprawozdawczych i zatwierdzonych podmiotów publikujących, które ze względu na ograniczone znaczenie dla rynku wewnętrznego będą na mocy aktu

delegowanego Komisji Europejskiej podlegać wymogowi uzyskania zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego i będą przez nią nadzorowane. W związku z powyższym konieczne jest zaktualizowanie wykazu podmiotów nadzorowanych przez Komisję Nadzoru Finansowego, które zostały wymienione enumeratywnie w art. 5 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

W **art. 2 pkt 2** dotyczącym art. 7a ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym została uregulowana możliwość przekazania przez ESMA do Komisji Nadzoru Finansowego zadań w zakresie nadzoru, na podstawie art. 38o rozporządzenia 600/2014.

W **art. 2 pkt 3 i 4**, dotyczących odpowiednio art. 19 oraz art. 21 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, zawarto odniesienia do zmienionych przepisów rozporządzenia 600/2014. Ponadto dodano odniesienie do przepisu dotyczącego tajemnicy służbowej (art. 38f rozporządzenia 600/2014) oraz zasad wymiany informacji dla celów realizacji tego rozporządzenia.

Proponowane zmiany zawarte w **art. 3** oraz związane z nimi zmiany zawarte w **art. 6** uwzględniają powszechną dematerializację akcji z dniem 1 marca 2021 r., tzn. całkowitą rezygnację z postaci papierowej dokumentu akcji, które będą odtąd funkcjonować wyłącznie w formie zapisu na rachunku papierów wartościowych lub w depozycie papierów wartościowych. Ponadto zmierzają one do wyeliminowania różnych unormowań dotyczących tego samego zakresu, które powstały wskutek odrębnie prowadzonych prac legislacyjnych, których wynikiem są „nakładające się” na siebie zmiany przepisów ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych („ustawa o ofercie”). Zmiany wprowadzono:

- ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw („ustawa o zmianie ksh”), które wchodzi w życie z dniem 1 marca 2021 r.,
- w odmiennym brzmieniu – w ustawie z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2217, z późn. zm.), które weszły w życie z dniem 30 listopada 2019 r., i stanowią aktualne wyrażenie stanowiska ustawodawcy w zakresie ustawy o ofercie.

W związku z koniecznością usunięcia wskazanych sprzeczności proponuje się w **art. 6 pkt 2** uchylenie art. 9 ustawy o zmianie ksh, który zmienia ustawę o ofercie, z wyjątkiem art. 9 pkt 2 dotyczącego tytułu rozdziału 5 ustawy o ofercie. Jednocześnie następuje zmiana art. 91 ustawy o ofercie (**art. 3**), która ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa obrotu akcjami w przypadku ich wycofania lub wykluczenia z obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu. Służy temu w szczególności art. 91 ust. 2 (**art. 3 pkt 1**), zgodnie z którym akcje wycofane lub wykluczone z obrotu uważa się za zarejestrowane w depozycie papierów wartościowych na podstawie art. 328¹¹ ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526 i 2320). Rozwiązanie to stworzy akcjonariuszom możliwość obrotu akcjami poza obrotem zorganizowanym na podstawie przepisów Kodeksu spółek handlowych.

Elementem niezbędnych zmian jest także zmiana art. 150 ust. 1 pkt 11 ustawy o obrocie – polega ona na korekcie odniesienia do ustawy o ofercie, z art. 92a ust. 4 na art. 91 ust. 15, co jest konsekwencją proponowanego uchylenia zmian ustawy o ofercie zawartych w ustawie o zmianie ksh (**art. 6 pkt 1 lit. a**).

Brzmienie przepisu art. 91 ust. 15 ustawy o ofercie (**art. 3 pkt 3**) zapewni spójność ze zmianą przewidzianą w art. 150 ust. 1 pkt 11 ustawy o obrocie, a zarazem zgodna jest z rozwiązaniami przyjętymi w związku z uchyleniem art. 92a ustawy o ofercie. Nie znajduje dalszego uzasadnienia przekazywanie przez uczestników danych identyfikujących akcjonariuszy do KDPW, który będzie je następnie przekazywał spółce, dlatego dane te będą przekazywane bezpośrednio do spółki. Z tajemnicy zawodowej zwolnieni będą uczestnicy KDPW w przypadku przekazywania informacji o akcjonariuszach spółkom, co zarazem ograniczy krąg podmiotów, którym są udostępniane dane osobowe akcjonariuszy spółki.

Zmiana dotycząca art. 178e ustawy o ofercie służy jedynie jej przeniesieniu do art. 178i tej ustawy, przez co zostanie zachowana treść art. 178e, który zgodnie z ustawą o zmianie ksh ma zastąpić przepis obowiązujący (**art. 6 pkt 1 lit. b**), co jest oczywistym błędem. Propozycja zmian obejmuje także uchylenie art. 20 ustawy o zmianie ksh (**art. 6 pkt 3**). Jest to przepis przejściowy związany ze zmianą definicji spółki publicznej zawartej w art. 9 pkt 1 ustawy o zmianie ksh, dotyczącego art. 4 pkt 20 ustawy o ofercie. Zgodnie z tym przepisem, do spółek publicznych w rozumieniu ustawy o ofercie w brzmieniu dotychczasowym, których akcje do dnia 1 marca 2021 r. nie były dopuszczone do obrotu

na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu albo zostały wycofane lub wykluczone z takiego obrotu przed tym dniem, miałyby zastosowanie przepisy ustawy o ofercie w brzmieniu nadanym ustawą o zmianie ksh. Zmiana definicji spółki publicznej została jednak już dokonana w ustawie z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw, która w związku z tą zmianą zawiera analogiczną normę przejściową (art. 27 tej ustawy). Zmiana zawarta w **art. 6 pkt 4** polega na usunięciu w art. 20a ust. 2 pkt 1 ustawy o zmianie ksh odwołania do art. 20 tej ustawy, co jest konsekwencją zmiany zaproponowanej w art. 6 pkt 3. Mając na uwadze, że ustawa o zmianie ksh w zakresie przepisów zaproponowanych w art. 3 i art. 6 wchodzi w życie z dniem 1 marca 2021 r., konieczne jest ich wejście w życie w tym samym terminie (art. 9).

Art. 4 implementuje art. 106 ust. 3–5 tzw. dyrektywy PSD2 i dotyczy udostępniania przez dostawców usług płatniczych unijnej broszury z informacjami dla konsumentów o przysługujących im prawach. Rozwiązanie to stanowi istotny element ochrony użytkowników usług płatniczych, przyczyniający się do zwiększenia ich świadomości w zakresie korzystania z tych usług, a także ich sytuacji prawnej w relacji z dostawcą tego rodzaju usług. Zapewnienie użytkownikom stałego dostępu do broszury, stanowiącej spójny i przystępny zbiór najważniejszych informacji, jest przedmiotem regulacji art. 20d ustawy o usługach płatniczych. Broszura będzie udostępniana bezpłatnie, w przystępny sposób, na stronach internetowych dostawców usług płatniczych i w miejscach stałej obsługi klientów. Sposób udostępniania broszury będzie dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych. Broszura w języku polskim jest dostępna na stronie Komisji Europejskiej pod adresem: https://ec.europa.eu/info/files/leaflet-your-rights-payments-eu_pl

Art. 5 pkt 1 modyfikuje brzmienie pojęcia EIOPA oznaczające Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych w art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

Art. 5 pkt 2 implementuje art. 152a ust. 1 dyrektywy Wyłacalność II⁴⁾. Dodawany przepis art. 174 ust. 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej przewiduje, że organ nadzoru będzie obowiązany do powiadamiania EIOPA oraz organu nadzorczego przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o zamiarze wydania zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej dla krajowego zakładu ubezpieczeń lub na wykonywanie działalności reasekuracyjnej dla krajowego zakładu reasekuracji, w przypadku gdy zgodnie z planem działalności część działalności będzie wykonywana w ramach swobody świadczenia usług lub przez oddział, a działalność ta mogłaby być istotna dla rynku przyjmującego państwa członkowskiego.

Art. 5 pkt 3 wdraża art. 152a ust. 2 oraz art. 152b dyrektywy Wyłacalność II – przez dodanie art. 213a, art. 213b oraz art. 213c do ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

Zgodnie z dodanym art. 213a organ nadzoru będzie miał możliwość zwrócenia się do zainteresowanych organów nadzorczych (organ nadzorczy państwa siedziby danego zakładu oraz organy nadzorcze przyjmujących państw członkowskich Unii Europejskiej) z wnioskiem o ustanowienie platformy współpracy w zakresie sprawowania nadzoru nad działalnością zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji wykonujących działalność transgraniczną w ramach swobody świadczenia usług lub przez oddział. Organ nadzoru będzie miał również możliwość wyrażenia zgody na ustanowienie takiej platformy współpracy, na wniosek zainteresowanego organu nadzorczego i uczestniczenia w takiej platformie.

Przepis art. 213b określa uprawnienia i obowiązki organu nadzoru w związku z działalnością krajowego zakładu ubezpieczeń wykonującego działalność na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska w ramach swobody świadczenia usług lub przez oddział. W przypadku gdy organ nadzoru stwierdzi pogorszenie sytuacji finansowej takiego podmiotu lub wystąpienie innych ryzyk wynikających z jego działalności transgranicznej, które mogą mieć skutki dla rynku przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, organ nadzoru będzie obowiązany powiadomić o tym EIOPA oraz organ nadzorczy przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Jeżeli działalność takiego zakładu jest istotna

⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, str. 1, z późn. zm.)

z punktu widzenia rynku przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, organ nadzoru będzie miał możliwość wystąpić do tego organu nadzorczego w celu osiągnięcia wspólnego stanowiska i wypracowania rozwiązania problemów wynikających z działalności tego zakładu. Jeżeli nie zostanie osiągnięte wspólne stanowisko, organ nadzoru będzie uprawniony do zwrócenia się z wnioskiem do EIOPA o pomoc lub o ustanowienie platformy współpracy. W przypadku ustanowienia przez EIOPA platformy współpracy, organ nadzoru będzie obowiązany do przekazywania EIOPA i zainteresowanym organom nadzorczym (organy nadzorcze przyjmujących państw członkowskich UE) informacji niezbędnych do zapewnienia właściwego funkcjonowania platformy.

W art. 213c zostały określone uprawnienia i obowiązki organu nadzoru, w związku z działalnością zagranicznego zakładu ubezpieczeń wykonującego działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach swobody świadczenia usług lub przez oddział. Organ nadzoru będzie miał możliwość powiadamiania organu nadzorczego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym dany zakład ma siedzibę, w przypadku stwierdzenia możliwości naruszenia przez ten zakład interesów klientów i uprawnionych z umów ubezpieczenia. W przypadku gdy działalność takiego zagranicznego zakładu ubezpieczeń będzie istotna dla rynku polskiego, organ nadzoru będzie miał możliwość zwrócenia się do organu nadzoru państwa członkowskiego siedziby zakładu o podjęcie współpracy w celu osiągnięcia wspólnego stanowiska i rozwiązania problemów wynikających z działalności takiego zakładu. W przypadku gdy organ nadzoru i organ nadzorczy państwa członkowskiego siedziby zakładu nie osiągną wspólnego stanowiska, organ nadzoru będzie uprawniony do zwrócenia się do EIOPA o pomoc lub o ustanowienie platformy współpracy. W przypadku ustanowienia przez EIOPA platformy współpracy, organ nadzoru będzie obowiązany do przekazywania EIOPA i zainteresowanym organom nadzorczym (organ nadzorczy państwa siedziby zakładu, organy nadzorcze innych przyjmujących państw członkowskich Unii Europejskiej) informacji niezbędnych dla właściwego funkcjonowania platformy.

Art. 5 pkt 4 i 5 stanowią implementację art. 112 ust. 3a dyrektywy Wypłacalność II, dokonaną przez zmianę brzmienia art. 258 i art. 260 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. Zgodnie z dodanym przepisem art. 258 ust. 5a, organ nadzoru będzie powiadamiał EIOPA, zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia

nr 1094/2010⁵⁾, o otrzymaniu kompletnego wniosku zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji o zatwierdzenie pełnego albo częściowego modelu wewnętrznego. Dodany przepis ust. 6a tego artykułu umożliwi organowi nadzoru zwrócenie się do EIOPA o pomoc techniczną w sprawie zatwierdzenia pełnego lub częściowego modelu wewnętrznego, zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1094/2010.

Zgodnie z dodanym art. 260 ust. 2a organ nadzoru będzie powiadamiał EIOPA o otrzymaniu kompletnego wniosku o zatwierdzenie głównych zmian modelu wewnętrznego oraz zmian zasad wprowadzania zmian w stosowanym modelu wewnętrznym, zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia nr 1094/2010. Dodany przepis ust. 6 umożliwi organowi nadzoru zwrócenie się do EIOPA o pomoc techniczną w sprawie zatwierdzenia głównych zmian modelu wewnętrznego oraz zmian zasad wprowadzania zmian w stosowanym modelu wewnętrznym, zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1094/2010.

Art. 5 pkt 6 zawiera zmianę mającą charakter dostosowujący.

Art. 5 pkt 7 wdraża zmieniony art. 231 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy Wyłącalność II przez zmianę brzmienia art. 391 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. Dodawany art. 391 ust. 5a przewiduje, że organ nadzoru, będący organem sprawującym nadzór nad grupą, będzie miał możliwość zwrócić się do EIOPA o pomoc techniczną przy wydaniu zgody albo odmowy wydania zgody na stosowanie modelu wewnętrznego na poziomie grupy, zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1094/2010. Dodany art. 391 ust. 9a dotyczy sytuacji, gdy organ nadzoru nie jest organem sprawującym nadzór nad grupą. W takiej sytuacji organ nadzoru będzie mógł zwrócić się do EIOPA o pomoc techniczną przy wydaniu rozstrzygnięcia w sprawie stosowania modelu wewnętrznego na poziomie grupy przez kolegium organów nadzoru lub przez organ nadzorczy z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej będący organem sprawującym nadzór nad grupą, zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1094/2010.

Art. 5 pkt 8 wdraża zmieniony art. 237 ust. 3 akapit trzeci zdanie pierwsze dyrektywy Wyłącalność II. Dodany przepis art. 396 ust. 13 ustawy o działalności ubezpieczeniowej

⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 48, z późn. zm.)

i reasekuracyjnej stanowi, że organ nadzoru będący organem sprawującym nadzór nad grupą będzie obowiązany do wydania, w drodze decyzji, zgody na objęcie przepisami art. 397 i art. 398 ustawy krajowego zakładu ubezpieczeń lub krajowego zakładu reasekuracji będącego jednostką zależną innego zakładu, w przypadku gdy EIOPA nie wyda rozstrzygnięcia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia nr 1094/2010.

Art. 7 dotyczy sytuacji podmiotów, które złożą do Komisji Nadzoru Finansowego wnioski o udzielenie zezwolenia na świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach. Wniosek złożony przed dniem 1 października 2021 r., który nie zostanie rozpatrzony do dnia 31 grudnia 2021 r., będzie podlegał rozpatrzeniu zgodnie z przepisami dotychczasowymi. Wprowadzenie tego rozwiązania wynika z art. 54a rozporządzenia 600/2014. Zgodnie z tym przepisem, nadzór nad dostawcami usług w zakresie udostępniania informacji z dniem 1 stycznia 2022 r. przejmuje ESMA z wyjątkiem nadzoru nad podmiotami, o których mowa w art. 2 ust. 3 rozporządzenia 600/2014. Przejęcie nadzoru oznacza przejście przez ESMA akt spraw i dokumentów, z wyjątkiem wniosków o udzielenie zezwolenia, które wpłyną do właściwych organów krajowych przed dniem 1 października 2021 r. (art. 54a ust. 2 rozporządzenia 600/2014); w takich przypadkach decyzję w przedmiocie zezwolenia podejmie właściwy organ krajowy – Komisja Nadzoru Finansowego. W związku z tym do wniosków złożonych przed dniem 1 października 2021 r. i nierozpatrzonych przez Komisję Nadzoru Finansowego do dnia 31 grudnia 2021 r. będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe.

Art. 8 stanowi regulację konieczną z uwagi na Brexit.

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Gibraltar do dnia 31 grudnia 2020 r. uczestniczą w jednolitym rynku Unii Europejskiej, w tym w jednolitym rynku usług finansowych, w związku z czym podmioty z tego obszaru świadczą usługi finansowe na terytorium Unii Europejskiej na zasadzie jednolitej licencji („paszportu”), tj. zezwolenia wydanego przez organy właściwego państwa macierzystego. Od dnia 1 stycznia 2021 r. świadczenie tych usług będzie możliwe na zasadach określonych dla zakładów z państw trzecich, tj. państw niebędących członkami Unii Europejskiej. Niezbędne jest zatem uregulowanie wykonywania umów ubezpieczenia, umów reasekuracji i umów retrocesji zawartych do dnia 31 grudnia 2020 r. przez zakłady ubezpieczeń i zakład reasekuracji z siedzibą na terytorium Zjednoczonego Królestwa

Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Gibraltaru, które na zasadzie jednolitej licencji prowadziły działalność na terytorium Polski, do dnia wygaśnięcia roszczeń z tych umów. Umowy te pozostają co do zasady ważne – wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej nie stanowi przesłanki rozwiązania takiej umowy ani nie ma wpływu na obowiązek spełnienia świadczenia umownego.

W celu ochrony ubezpieczonych (a w przypadku reasekuracji ochrony krajowych zakładów ubezpieczeń) konieczne jest ustawowe zagwarantowanie ciągłości ochrony ubezpieczeniowej (reasekuracyjnej). Jednocześnie zakłady z siedzibą na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltaru nie będą mogły prowadzić czynnej działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej np. zawierać nowych umów, przedłużać zawartych umów, obejmować ochroną ubezpieczeniową nowych ryzyk na podstawie zawartych umów ubezpieczenia. Konsekwencje będą zatem analogiczne do wygaszania działalności przez zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji, któremu zostało cofnięte zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, zgodnie z art. 173 ust. 1 i 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. W tym przypadku następuje wygaszenie działalności wykonywanej w formule jednolitej licencji.

Większość z działających na rynku polskim zakładów ubezpieczeń z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltarze przeniosło siedziby do innych państw Unii Europejskiej albo dokonało transferów portfeli ubezpieczeniowych na zakłady w takim państwie – w związku z tym będą kontynuować działalność na terytorium Polski na zasadzie jednolitej licencji. Jednak ok. 12 zakładów ubezpieczeń nie podjęło dotychczas tego rodzaju działań (co wiąże się z tym, że zachodzi duże prawdopodobieństwo, że na dzień 31 grudnia 2020 r. będą posiadać w swoich portfelach umowy ubezpieczenia dotyczące polskich klientów). Jakkolwiek skala działalności takich zakładów nie jest znacząca – wynosi kilkanaście milionów złotych (w 2019 r. roczny przypis składki dla tych podmiotów wyniósł 17 mln zł), w interesie osób ubezpieczonych konieczne jest zapewnienie nieprzerwanego wykonywania trwających umów ubezpieczenia oraz ciągłości ochrony ubezpieczeniowej. Natomiast w przypadku reasekuracji w 2019 r. 10 krajowych zakładów ubezpieczeń posiadało umowy reasekuracji z 32 zakładami reasekuracji z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltarze, które nie będą mogły wykonać zawartych umów reasekuracji (z uwagi na zliberalizowany rynek usług reasekuracyjnych problem

dotyczy tylko niewielkiej części brytyjskich reasekuratorów). Według stanu na dzień 30 września 2020 r. wartość kwot należnych od tych reasekuratorów zmalała z 23 do ok. 20 mln zł.

Art. 9 określa dzień wejścia w życie ustawy na 1 stycznia 2022 r., z tym że:

- art. 8 wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia,
- art. 4 wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z uwagi na konieczność jak najszybszego umożliwienia konsumentom zapoznania się z broszurą unijną,
- art. 3 i art. 6 wejdą w życie z dniem 1 marca 2021 r.,
- art. 5 wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2021 r., co wynika z obowiązku implementacji dyrektywy 2009/138/WE, zgodnie z art. 4 dyrektywy 2019/2177.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

Projekt nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42), projekt nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie tej ustawy.

Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Nowak – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu 1) Jarosław Niezgoda – Naczelnik Wydziału Nadzoru i Wymogów Kapitałowych w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego, jaroslaw.niezgoda@mf.gov.pl, tel. 22 694-58-49; 2) Magdalena Beczek – Specjalista w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego, magdalena.beczek@mf.gov.pl, tel. 22 694-46-71</p>	<p>Data sporządzenia 27.11.2020 r.</p> <p>Źródło: Prawo UE</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów: UC 33</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

1. Celem projektu jest dokonanie zmian w krajowym porządku prawnym w związku z wejściem w życie regulacji Unii Europejskiej stanowiących wynik przeglądu przepisów dotyczących Europejskich Urzędów Nadzoru (ESAs). Na ESAs składają się Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EBA), Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) oraz Europejski Urząd Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA). Urzędy te powstały jako odpowiedź na kryzys finansowy lat 2007–2008, a ich celem jest zrównoważone wzmocnienie stabilności i efektywności systemu finansowego w całej Unii Europejskiej oraz poprawa ochrony konsumentów i inwestorów.

Regulacje unijne obejmują:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2177 z dnia 18 grudnia 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II), dyrektywę 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu (Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 155), dalej „dyrektywa 2019/2177”,
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2175 z dnia 18 grudnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), rozporządzenie (UE) nr 1094/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), rozporządzenie (UE) nr 1095/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych, rozporządzenie (UE) 2016/1011 w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych oraz rozporządzenie (UE) 2015/847 w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych (Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 1).

2. Zmianie ulegają przepisy dotyczące działalności dostawców usług w zakresie udostępniania informacji, którzy świadczą usługi jako zatwierdzony podmiot publikujący, zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy lub dostawca informacji skonsolidowanych. Dotychczas dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji uzyskiwali zezwolenia oraz byli nadzorowani przez krajowe organy nadzoru. Transgraniczny wymiar przetwarzania danych w Unii Europejskiej oraz negatywny wpływ ewentualnych rozbieżności w praktykach nadzorczych różnych państw członkowskich wpływał jednak negatywnie na jakość danych transakcyjnych i zadania dostawców usług w zakresie udostępniania informacji.

Dlatego wprowadzone zostały rozwiązania polegające na przeniesieniu uprawnień do udzielania zezwoleń dostawcom usług w zakresie udostępniania informacji oraz nadzoru nad nimi z poziomu właściwych organów krajowych do ESMA. Wyjątkiem będą zatwierdzone podmioty publikujące lub zatwierdzone mechanizmy sprawozdawcze, które z racji ich ograniczonego znaczenia dla rynku wewnętrznego zostały wyłączone spod bezpośredniego nadzoru ESMA i nie podlegają wymogowi uzyskania zezwolenia od tego urzędu. Możliwość korzystania z odstępstwa będzie uzależniona od spełnienia kryteriów służących identyfikacji tych podmiotów w akcie delegowanym wydanym przez Komisję Europejską.

Powyższym zmianom towarzyszą zmiany w zakresie sprawowania nadzoru nad rynkiem kapitałowym. Komisja Nadzoru Finansowego jako organ właściwy w rozumieniu rozporządzenia 600/2014 będzie sprawowała nadzór nad zatwierdzonymi podmiotami publikującymi i zatwierdzonymi mechanizmami sprawozdawczymi, spełniającymi kryteria określone w akcie

delegowanym Komisji Europejskiej, o którym mowa w art. 2 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (EU) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, z późn. zm.), dalej „rozporządzenie 600/2014”.

3. Poprawie ochrony konsumentów służą także wprowadzane przepisy dotyczące udostępniania przez dostawców usług płatniczych broszury sporządzonej przez Komisję Europejską, zawierającej informacje dla konsumentów o przysługujących im prawach. Wprowadzane regulacje stanowią implementację wymogów określonych w art. 106 ust. 3–5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającej dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, późn. zm.), tj. tzw. dyrektywy PSD2.

4. Z uwagi na rosnący udział transgranicznej działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej wykonywanej przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji na zasadzie swobody świadczenia usług lub przez oddział oraz przypadki niewypłacalności i upadłości europejskich zakładów ubezpieczeń wykonujących znaczącą działalność transgraniczną, konieczne jest także wzmocnienie nadzoru nad tego typu działalnością i zapewnienie bardziej efektywnej ochrony klientów takich zakładów. Występujące na rynku europejskim nieprawidłowości powodują konieczność zapewnienia koordynacji działań organów nadzorczych na terytorium, na którym dany zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji wykonuje działalność transgraniczną, i usprawnienia komunikacji między tymi organami. Dlatego konieczne jest wprowadzenie mechanizmów wzajemnego przekazywania informacji między organami nadzorczymi poszczególnych państw członkowskich i EIOPA. Pozwoli to na podjęcie odpowiednich działań prewencyjnych i interwencji. Ważnym narzędziem poprawiającym skuteczność nadzoru nad działalnością transgraniczną podmiotów rynku ubezpieczeniowego będą platformy współpracy ustanawiane przez właściwe organy nadzorcze albo EIOPA.

5. Ponadto w projekcie ustawy wprowadzone są zmiany dotyczące funkcjonowania spółek publicznych. Dotyczą one powszechnej dematerializacji akcji, tzn. całkowitej rezygnacji z postaci papierowej dokumentu akcji, które od dnia 1 marca 2021 r. będą funkcjonować wyłącznie w formie zapisu na rachunku papierów wartościowych lub w depozycie papierów wartościowych. Zmiany mają charakter dostosowujący i porządkowy – zmierzają do wyeliminowania różnych unormowań dotyczących tego samego zakresu, które powstały wskutek odrębnie prowadzonych prac legislacyjnych.

6. W projekcie ustawy uregulowane jest wykonywanie umów ubezpieczenia, umów reasekuracji i umów retrocesji zawartych do dnia 31 grudnia 2020 r. przez zakłady ubezpieczeń i zakład reasekuracji z siedzibą na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Gibraltaru, które na zasadzie jednolitej licencji prowadziły działalność na terytorium Polski, do dnia wygaśnięcia roszczeń z tych umów. Umowy te pozostają co do zasady ważne – wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej nie stanowi przesłanki rozwiązania takiej umowy ani nie ma wpływu na obowiązek spełnienia świadczenia umownego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wprowadzenie zmian w następujących aktach prawnych:

- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1400, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2080);
- ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 895, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1798, z późn. zm.).

W zakresie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi i ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (zmiany są ze sobą powiązane) projekt przewiduje:

- uchylenie przepisów dotyczących wymogów operacyjnych dla dostawców usług w zakresie udostępniania informacji oraz uprawnień Komisji Nadzoru Finansowego (KNF) w odniesieniu do dostawców takich usług;
- uaktualnienie pojęć dotyczących zatwierdzonego podmiotu publikującego, zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego oraz dostawców usług w zakresie udostępniania informacji;
- umożliwienie KNF wykonywania nadzoru i wszelkich czynności z nim związanych w związku ze sprawowaniem nadzoru nad zatwierdzonymi podmiotami publikującymi lub zatwierdzonymi mechanizmami sprawozdawczymi, o których mowa w aktach delegowanych, przyjętych przez Komisję Europejską na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia 600/2014.

W zakresie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym projekt przewiduje:

- możliwość przekazania przez ESMA zadań w zakresie nadzoru do Komisji Nadzoru Finansowego, na podstawie art. 38o rozporządzenia 600/2014;
- dostosowanie listy podmiotów podlegających nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego – dostawców usług w zakresie udostępniania informacji – do zmian będących skutkiem odstępstwa wynikającego z art. 2 ust. 3 rozporządzenia 600/2014.

W zakresie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych i ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (zmiany są ze sobą powiązane) projekt przewiduje:

- uwzględnienie powszechnej dematerializacji akcji, tzn. całkowitej rezygnacji z postaci papierowej dokumentu akcji, które będą funkcjonować wyłącznie w formie zapisu na rachunku papierów wartościowych lub w depozycie papierów wartościowych,
- korektę przepisów ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych. Sytuacja ta powstała w wyniku odrębnie prowadzonych prac legislacyjnych nad ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw oraz ustawą z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2217, z późn. zm.).

W zakresie ustawy o usługach płatniczych projekt przewiduje:

- nałożenie na dostawców usług płatniczych obowiązku udostępniania konsumentowi, nieodpłatnie, broszury informacyjnej Komisji Europejskiej dotyczącej praw konsumentów przy dokonywaniu płatności w Europie.

W zakresie ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej projekt przewiduje:

- zobowiązanie organu nadzoru, tj. Komisji Nadzoru Finansowego (KNF), do niezwłocznego przekazywania właściwym organom nadzorczym innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz EIOPA informacji dotyczących krajowych zakładów ubezpieczeń lub krajowych zakładów reasekuracji, które wykonują lub zamierzają wykonywać znaczącą działalność transgraniczną na terytorium tych państw, oraz o ryzykach związanych z tą działalnością;
- zobowiązanie KNF do niezwłocznego przekazywania właściwym organom nadzorczym innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz EIOPA informacji o działalności transgranicznej zagranicznych zakładów ubezpieczeń na terytorium RP w przypadku stwierdzenia możliwości naruszenia interesów klientów tych zakładów;
- umożliwienie KNF występowania z wnioskiem do właściwych organów nadzorczych innych państw członkowskich Unii Europejskiej i EIOPA o ustanowienie i koordynowanie platform współpracy oraz uczestnictwo w takich platformach. Zapewni to usprawnienie wymiany informacji między KNF i innymi organami, identyfikację środków prewencyjnych, podejmowanie odpowiednich działań nadzorczych. EIOPA będzie mogła natomiast zapewnić odpowiednią koordynację działań nadzorczych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Dyrektywa 2019 /2177 weszła w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym UE, tj. z dniem 27 grudnia 2019 r. Czas przewidziany na jej transpozycję wynosi 18 miesięcy. Trwa proces jej implementacji.

Implementacja wymogów dyrektywy PSD2 została dokonana w państwach UE przez wprowadzenie w prawie krajowym obowiązku udostępniania przez dostawców usług płatniczych unijnej broszury z informacjami dla konsumentów o przysługujących im prawach. Projekt zawiera analogiczną propozycję.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Zatwierdzone podmioty publikujące	19 w Unii Europejskiej	Wykaz zatwierdzonych podmiotów publikujących prowadzony przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (https://registers.esma.europa.eu/publication/searchRegister?core=esma_registers_upreg –	Dostosowanie do nowych wymogów, m.in. konieczność uzyskania zezwolenia ESMA, nadzór ESMA nad bieżącą działalnością danego podmiotu.

		stan na 7 sierpnia 2020 r. bez podmiotów z Wielkiej Brytanii)	
Zatwierdzone mechanizmy sprawozdawcze	25 w Unii Europejskiej 1 w Polsce	Wykaz zatwierdzonych mechanizmów sprawozdawczych prowadzony przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (https://registers.esma.europa.eu/publication/searchRegister?core=esma_registers_upreg – stan na 7 sierpnia 2020 r. bez podmiotów z Wielkiej Brytanii)	Dostosowanie do nowych wymogów, m.in. konieczność uzyskania zezwolenia ESMA, nadzór ESMA nad bieżącą działalnością danego podmiotu.
Komisja Nadzoru Finansowego	1	-	Udzielanie zezwoleń i nadzór nad zatwierdzonymi podmiotami publikującymi i zatwierdzonymi mechanizmami sprawozdawczymi pozostającymi w kompetencji KNF; możliwość występowania z wnioskiem do organów nadzorczych innych państw członkowskich Unii Europejskiej o ustanowienie oraz do EIOPA o ustanowienie i koordynowanie platform współpracy oraz uczestnictwa w takich platformach, mających na celu wzmocnienia nadzoru nad zakładami ubezpieczeń i zakładami reasekuracji wykonującymi działalność transgraniczną i zapewnienie bardziej efektywnej ochrony klientów takich zakładów.
Spółki publiczne	436	https://www.gpw.pl/statystyki-gpw	dostosowanie do nowych wymogów
Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych	1	-	jw.
Spółka, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych przekazał wykonywanie niektórych czynności	1	-	jw.
Dostawcy usług płatniczych Podmioty świadczące usługi płatnicze	1) banki – 563, 2) oddziały instytucji kredytowych – 34, 3) krajowe instytucje płatnicze – 39, 4) skok – 26, 5) biura usług płatniczych – 1455, 6) krajowa instytucja pieniądza elektronicznego – 1,	https://www.knf.gov.pl/?articleId=56224&p_id=18	Udostępnianie konsumentom broszury informacyjnej Komisji Europejskiej.

	7) małe instytucje płatnicze – 66, 8) dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku – 3		
Zakłady ubezpieczeń z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltarze	12	www.knf.gov.pl	Umożliwienie prawidłowego funkcjonowania trwających umów ubezpieczenia, zapewnienie ciągłości zawartych już umów.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających opracowanie projektu.

Projekt ustawy został skierowany do konsultacji publicznych i opiniowania do: Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowego Banku Polskiego, Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Związku Banków Polskich, Polskiej Izby Ubezpieczeń, Giełdy Papierów Wartościowych S.A., BondSpot S.A., Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A., Związku Maklerów i Doradców, Izby Domów Maklerskich, Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych, Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, Polskiego Stowarzyszenia Inwestorów Kapitałowych, Stowarzyszenia Rynków Finansowych – ACI Polska, Polskiej Izby Ubezpieczeń, Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Przewidziano 21-dniowy termin na zgłoszenie uwag. Uwzględniono m.in. uwagi polegające na doprecyzowaniu przepisów dotyczących obowiązków informacyjnych spółki prowadzącej rynek regulowany oraz ASI (alternatywne spółki inwestycyjne) i OTF (zorganizowane platformy obrotu) oraz odstąpiono od formułowania dla Komisji Nadzoru Finansowego obowiązku przekazywania organom nadzorczym innych państw danych niezbędnych dla właściwego funkcjonowania platformy w przypadku platformy współpracy, która nie jest ustanowiona i koordynowana przez EIOPA. Podsumowanie wyników konsultacji znajduje się w raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Wejście w życie ustawy nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	0						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0						
Niemierzalne		0						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie ustawy nie wpłynie na wymienione obszary oraz sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:
 W związku z wejściem w życie projektowanych przepisów zmianie ulegnie zakres kompetencji Komisji Nadzoru Finansowego względem dostawców usług skonsolidowanych w zakresie udostępniania informacji, którzy świadczą usługi jako zatwierdzony podmiot publikujący, zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy lub dostawca informacji skonsolidowanych. Na mocy rozporządzenia 600/2014 uprawnienia do udzielania zezwoleń dostawcom usług w zakresie udostępniania informacji oraz nadzoru nad nimi zostały przeniesione z poziomu właściwych organów krajowych do ESMA. Wyjątkiem będą zatwierdzone podmioty publikujące lub zatwierdzone mechanizmy sprawozdawcze, które z racji ich ograniczonego znaczenia dla rynku wewnętrznego zostały wyłączone spod bezpośredniego nadzoru ESMA i nie podlegają wymogowi uzyskania zezwolenia od tego urzędu. Możliwość korzystania z odstępstwa będzie uzależniona od spełnienia kryteriów służących identyfikacji tych podmiotów w akcie delegowanym wydanym przez Komisję Europejską. W zakresie nadzoru nad działalnością ubezpieczeniową i reasekuracyjną wprowadzony zostanie mechanizm wzajemnego przekazywania informacji między organami nadzorczymi poszczególnych państw członkowskich i EIOPA. Pozwoli to na podjęcie odpowiednich działań prewencyjnych i interwencji. Ważnym narzędziem poprawiającym skuteczność nadzoru nad działalnością transgraniczną podmiotów rynku ubezpieczeniowego będą platformy współpracy ustanawiane przez właściwe organy nadzorcze albo EIOPA.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☒ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	<p>Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.</p> <p>Wejście w życie ustawy nie wpłynie na wymienione obszary oraz sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.</p>	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi z dniem wejścia w życie ustawy.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana przez Komisję Europejską.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

RAPORT Z KONSULTACJI
projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw
UC33
(projekt z dnia 8 lipca 2020 r.)

1. Omówienie wyników przeprowadzanych konsultacji publicznych i opiniowania.

Lp.	Jednostka redakcyjna/część projektu założeń projektu ustawy	Podmiot, który przedstawił stanowisko / opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MF
1.	Art. 1 pkt 2	UODO	Organ nadzorczy zwraca uwagę na zmiany ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, z późn. zm.), zawarte w art. 1 projektu ustawy. Art. 1 pkt 2 projektu zawiera zmianę w art. 21 ust 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi w zakresie określenia przedmiotu działalności spółki prowadzącej rynek regulowany – projektowany przepis odnosi się do „prowadzenia działalności jako dostawca usług w zakresie udostępniania informacji” (obecnie: „prowadzenie działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach”). W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych należałoby doprecyzować sformułowanie „udostępnianie informacji” – czy dotyczy ono dokonywanych transakcji czy także innych czynności oraz uzasadnić cel przedmiotowej zmiany przez Projektodawcę. Powinno to zostać doprecyzowane w przepisach prawa powszechnie obowiązujących (ustawa).	Uwaga nieuwzględniona. „Prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie udostępniania informacji” jest nazwą własną. Pojęcie „dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji” jest zdefiniowane w rozporządzeniu 600/2014.
2.	Art. 1 pkt 2	NBP	Odnosząc się do projektowanego art. 21 ust. 2 <i>ustawy o obrocie instrumentami finansowymi</i> , sugerujemy rozważyć, czy na końcu zdania nie należałoby dopisać sformułowania „z zastrzeżeniem ust. 3 i 3a”. Brak takiego zastrzeżenia może budzić wątpliwości, czy spółka prowadząca rynek	Uwaga nieuwzględniona. Zgodnie zasadami techniki legislacyjnej nie zastrzega się kolejnego ustępu.

			regulowany może organizować obrót towarami giełdowymi (w rozumieniu <i>ustawy o giełdach towarowych</i>) oraz prowadzić działalność w zakresie edukacji, promocji i informacji związanej z funkcjonowaniem rynku kapitałowego.	
3.	Art. 1 pkt 4	UKNF	Art. 1 pkt 4 projektu ustawy - wątpliwość UKNF budzi zawężenie przepisu art. 30b ustawy o ofercie do spółki prowadzącej tylko rynek regulowany. UKNF zwraca uwagę na brzmienie art. 26 ust. 5 rozporządzenia 600/2014, zgodnie z którym podmiot prowadzący system obrotu zgłasza szczegóły transakcji w instrumentach finansowych będących przedmiotem obrotu na jego platformie, realizowanych za pośrednictwem jego systemów przez firmę niepodlegającą niniejszemu rozporządzeniu zgodnie z ust. 1 i 3. Należy wskazać, że przez system obrotu instrumentami finansowymi rozumie się rynek regulowany, ASO lub OTF. W związku z powyższym, proponuję rozszerzenie projektowanego art. 30b o podmioty prowadzące ASO lub OTF.	Uwaga uwzględniona.
4.	art. 1 pkt 9	UODO	Kolejną zmianą budzącą wątpliwości organu nadzorczego jest art. 1 pkt 9 projektu ustawy wprowadzający nowe brzmienie art. 131k ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, stanowiący iż: „Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego (...) niezwłocznie sporządzają i przekazują, na koszt tego podmiotu, kopie dokumentów i innych nośników informacji oraz udzielają pisemnych lub ustnych wyjaśnień”. Z punktu widzenia ochrony danych osobowych istotne jest, czy wskazane dokumenty i nośniki zawierają zasób informacji o charakterze osobowym. Jeśli tak, Prezes UODO sugeruje, aby nie naruszyć zasad przetwarzania danych tj. minimalizacji danych, ograniczenie celu, prawidłowości, ograniczenia przechowywania, rzetelności, przejrzystości, integralności i poufności (art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2016/6792), należy wyszczególnić w przedmiotowym	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga odnosi się do treści art. 131k ust. 1, która aktualnie obowiązuje („niezwłocznie sporządzają i przekazują, na koszt tego podmiotu, kopie dokumentów i innych nośników informacji oraz udzielają pisemnych lub ustnych wyjaśnień”). Projektowane przepisy nie modyfikują zakresu przekazywanych informacji. Jednocześnie należy mieć na uwadze, iż rozporządzenie 600/2014 jest bezpośrednio stosowany w porządku prawnym RP.

			przepisie, że dokumenty i nośniki zawierają dane osobowe (ze wskazaniem katalogu tych danych, celu i zakresu ich przetwarzania).	
5.	Art. 1 pkt 4 i 7	BondSpot S.A.	Projektowany art. 30b ustawy o obrocie może budzić wątpliwości czy dotyczy wyłącznie przypadku przekazywania przez spółkę prowadzącą rynek regulowany informacji wymaganych przez MIFIR z rynku regulowanego czy też obejmuje swoim zakresem wszystkie systemy obrotu prowadzone przez taką spółkę (a więc także ASO i OTF). W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, BondSpot S.A. proponuje dokonanie modyfikacji art. 16 ust. 3 i 5 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi polegającej na uzupełnieniu art. 16 ust. 3 i 5 tej ustawy o odpowiednie odesłanie do art. 78ha.	Uwaga uwzględniona.
6.	Art. 1 ust. 7	GPW	Giełda w swoich roboczych uwagach zaproponowała, aby treść projektowanego obecnie art. 78ha ustawy o obrocie instrumentami finansowymi („Ustawa o obrocie”) została umieszczona w art. 78 jako ust. 1bf tej ustawy. Zabieg ten miał zapewnić, że - z uwagi na zawarte w art. 16 ust. 3 i 5 Ustawy o obrocie odesłanie do art. 78 - nowododany ust. 1bf w art. 78 tej ustawy (w Projekcie oznaczony jako art. 78ha) stosowałyby się odpowiednio także do ASO i OTF organizowanych przez spółkę prowadzącą rynek regulowany. Brak w art. 16 ust. 3 i 5 Ustawy o obrocie odesłania do odpowiedniego stosowania przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, która prowadzi także ASO lub OTF nowododawanego art. 78ha może, w ocenie GPW, powodować wątpliwości czy rozwiązanie przyjęte w tym przepisie będzie mogło być stosowne także do innych systemów obrotu prowadzonych przez spółkę organizującą rynek regulowany (tj. ASO, OTF). Wobec powyższego, w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, proponujemy uzupełnienie art. 16 ust. 3 i 5 ww. Ustawy o odpowiednie odesłanie do art. 78ha.	Uwaga uwzględniona poprzez dodanie art. 1 ust. 2 w projekcie ustawy (nadanie nowego brzmienia art. 16 ust. 3 zdanie drugie i ust. 5 zdanie drugie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi uwzględniającymi art. 78ha).
7.	Art. 3 pkt 2	UKNF	Art. 3 pkt 2 projektu ustawy – wprowadzony przez art. 213a ust. 2 ustawy obowiązek organu nadzoru do przekazywania niezwłocznie zainteresowanym organom nadzorczym informacji niezbędnych dla	Uwaga uwzględniona

			<p>właściwego funkcjonowania platformy w przypadku platformy współpracy, która nie jest ustanowiona i koordynowana przez EIOPA nie wynika wprost z przepisów dyrektywy Wypłacalność II, które zostały wskazane w tabeli zgodności, jako podlegające wdrożeniu. Analiza treści art. 213a ustawy wskazuje, że przepis ten dotyczy wskazanego w art. 152b ust. 2 dyrektywy Wypłacalność II („Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla prawa właściwych organów nadzoru do ustanowienia platformy współpracy, jeżeli wszystkie te organy zgadzają się na jej ustanowienie.”) prawa właściwych organów nadzoru do ustanowienia platformy współpracy, bez organizowania i koordynowania takiej platformy przez EIOPA. W przypadku tego rodzaju platformy nie znajdują, jak się wydaje zastosowania przepisy art. 152b ust. 4 dyrektywy Wypłacalność II, które określają taki obowiązek dla organów nadzoru uczestniczących w platformie, ale wyłącznie na wniosek EIOPA („4. Bez uszczerbku dla art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 na wniosek EIOPA właściwe organy nadzoru udzielają na czas wszystkich niezbędnych informacji, aby umożliwić właściwe funkcjonowanie platformy współpracy.”), tj. jak można zakładać wyłącznie w przypadku platformy, która jest ustanowiona i koordynowana przez EIOPA. KNF dostrzega ryzyko nadmiernego, jednostronnego zobowiązania Komisji do niezwłocznego udzielania innym organom nadzoru, które zgłosiły akces do uczestniczenia w placach platformy wszystkich informacji niezbędnych dla właściwego funkcjonowania platformy w sytuacji gdy organy nadzorcze z innych państw członkowskich UE mogą nie być zobowiązane zgodnie ze swoim ustawodawstwem to analogicznego obowiązku informacyjnego. W związku z powyższym zasadne jest rozważenie, czy w przypadku platform współpracy ustanowionych z wyłączeniem udziału EIOPA, zasady współpracy dotyczące obowiązku przekazywania informacji nie powinny być uregulowane wyłącznie w drodze ustaleń członków platformy, bez nakładania takiego zobowiązania przepisami ustawowymi.</p>	<p>W konsekwencji proponuje się rezygnację z dodania w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej 213a ust. 2. Proponuje się także modyfikację uzasadnienia w odniesieniu do art. 3 pkt 2 projektu ustawy, polegającą na wykreśleniu zdania: „W przypadku ustanowienia platformy, organ nadzoru będzie obowiązany przekazywać zainteresowanym organom nadzorczym niezwłocznie informacje niezbędne dla właściwego funkcjonowania platformy.”</p>
8.	Art. 3 pkt 2	UKNF	<p>Art. 3 pkt 2 projektu ustawy - wprowadzony przez art. 213b ust. 1 ustawy obowiązek organu nadzoru (do powiadamiania EIOPA oraz organu nadzorczego państwa przyjmującego o każdym stwierdzonym przypadku</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			<p>pogorszenia sytuacji finansowej lub wystąpieniu innego ryzyka wynikającego z działalności krajowego zakładu ubezpieczeń wykonywanej na terytorium innego państwa UE, które mogą mieć skutki dla rynku państwa przyjmującego) nie wynika wprost z przepisów dyrektywy Wyłagalność II, które zostały wskazane w tabeli zgodności, jako podlegające wdrożeniu. Analiza treści art. 213b ust. 1 ustawy wskazuje, że przepis ma stanowić implementację art. 152a ust. 2 zd. 1 dyrektywy Wyłagalność II („Organ nadzoru państwa członkowskiego siedziby, oprócz powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, powiadamia również EIOPA i organ nadzoru właściwego przyjmującego państwa członkowskiego, w przypadku gdy stwierdził pogarszające się warunki finansowe lub inne pojawiające się ryzyka wynikające z działalności zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji prowadzonej w oparciu o swobodę świadczenia usług lub swobodę przedsiębiorczości i które mogą mieć skutki transgraniczne”) oraz art. 152a ust. 3 dyrektywy („3. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być wystarczająco szczegółowe, aby umożliwić właściwą ocenę). UKNF pragnie poddać pod rozważenie, czy użyte przez dyrektywę określenie „wystarczającej szczegółowości” musi na gruncie ustawy oznaczać obowiązek informowania o „każdym” stwierdzonym przypadku.</p>	<p>Dodany art. 213b ust. 1 projektu ustawy stanowi implementację art. 152a ust.2 zdanie 1 dyrektywy 2019/2177, co zostało wyjaśnione w uzasadnieniu. W celu lepszego odzwierciedlenia przepisu art. 152a ust.2 zdanie 1 dyrektywy 2019/2177 proponuje się skreślenie wyrazu „każdym” w art. 213b ust. 1 projektu ustawy.</p>
9.	art. 3 pkt 2	UODO	<p>Wątpliwości organu nadzorczego budzi także art. 3 pkt 2 projektu ustawy, wprowadzający zmiany w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 895), który dodaje art. 213a ust. 2 do ww. ustawy w brzmieniu: „Organ nadzoru przekazuje niezwłocznie zainteresowanym organom nadzorczym informacje niezbędne dla właściwego funkcjonowania platformy”. Sformułowanie „informacje niezbędne” pojawia się również w kolejnych przepisach ustawy (art. 213b ust. 4, art. 213c ust. 4). W ocenie organu nadzorczego powyższe sformułowanie wymaga doprecyzowania w zakresie jakie to będą informacje „niezbędne” oraz czy będą one także zawierać dane o charakterze osobowym. Jeśli tak, należy dookreślić katalog tych danych, cel oraz zakres ich przetwarzania. Ma to ogromne znaczenie z punktu widzenia zasad</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Platformy tworzone przez EIOPA oraz krajowe organy nadzorcze mają na celu wzmocnienie nadzoru nad zakładami ubezpieczeń, których działalność transgraniczna, wykonywana poprzez odział lub na zasadzie swobody świadczenia usług jest znacząca. Platformy współpracy mają na celu identyfikację ryzyk związanych z tą działalnością i zapewnienie ochrony interesów klientów takich zakładów oraz uprawnionych z umów ubezpieczenia w</p>

			<p>dotyczących przetwarzania danych osobowych, wynikających z art. 5 rozporządzenia 2016/679.</p>	<p>drodze pojęcia przez organy nadzorcze odpowiednich środków. Informacje niezbędne dla funkcjonowania platformy obejmują dane i informacje dotyczące sytuacji finansowej i wypłacalności danego zakładu zawarte w sprawozdaniach zakładu, informacje na temat profilu ryzyka danego zakładu, oferowanych przez zakład w ramach działalności transgranicznej produktów ubezpieczeniowych, wysokości składek ubezpieczeniowych, ustalania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych tworzonych w celu pokrycia zobowiązań z tytułu zawartych umów ubezpieczenia, kanałów dystrybucji ubezpieczeń oraz zasad likwidacji szkód stosowanych przez dany zakład. Dane i informacje niezbędne dla właściwego funkcjonowania platformy nie obejmują danych osobowych.</p> <p>Organy nadzorcze państwa siedziby zakładu i państwa przyjmującego mogą dokonywać wspólnych kontroli zakładu i zobowiązywać dany zakład do wdrożenia rekomendacji nadzorczych. W szczególnych przypadkach organ nadzorczy państwa siedziby zakładu może cofnąć danemu zakładowi zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej. EIOPA</p>
--	--	--	---	--

				koordynuje działania platformy.
10.	Uwaga do uzasadnienia	NBP	Proponujemy uzupełnić uzasadnienie dotyczące zmiany art. 131k ust. 1-3 <i>ustawy o obrocie instrumentami finansowymi</i> o informację, że jej celem jest także dostosowanie do rozwiązań zawartych w drugim akapicie art. 22 dyrektywy 2014/65/UE (projektowany art. 131k ust.1 <i>ustawy o obrocie instrumentami finansowymi</i>). Zgodnie z tymi przepisami właściwe organy mają mieć zagwarantowane uprawnienia do pozyskiwania informacji od podmiotów świadczących usługi w zakresie publikowania lub raportowania danych o transakcjach instrumentami finansowymi, które nie będą objęte nadzorem ESMA na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia 600/2014.	Uwaga uwzględniona.
11.	Uwaga do OSR	NBP	Sugerujemy zweryfikować, czy w tabeli zamieszczonej w pkt 4 pt. „Podmioty na które oddziałuje projekt” w wierszach „zatwierdzone podmioty publikujące” oraz „zatwierdzone mechanizmy sprawozdawcze” należy wskazywać wszystkie tego rodzaju podmioty z UE. Wydaje się, że w tym miejscu powinna znaleźć się liczba wyłącznie tych podmiotów, na które wpływ będzie miała projektowana ustawa (podmiotów krajowych), a nie wszystkich podmiotów, na które wpływ mają regulacje UE stanowiące wynik przeglądu przepisów dotyczących Europejskich Urzędów Nadzoru.	Uwaga uwzględniona.
12.	Uwagi dodatkowe	GPW	<p>A. Uwagi dodatkowe:</p> <p>Niezależnie od ww. uwagi do treści Projektu, Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. przekazuje poniżej dodatkowe propozycje zmian przepisów ustawowych dot. obrotu instrumentami finansowymi wraz z uzasadnieniem, z uprzejmą prośbą o ich rozważenie oraz uwzględnienie w toku dalszych prac legislacyjnych.</p> <p>Przedstawione propozycje zmian wynikają bądź z potrzeby usprawnienia zasad prowadzenia działalności przez spółki prowadzącej rynek regulowany, bądź też doregulowania pewnych kwestii związanych z obrotem instrumentami finansowymi. Niektóre z załączonych propozycji zmian były</p>	Uwagi nieuwzględnione – wykraczają poza zakres implementacji

już sygnalizowane przez Giełdę w ramach konsultacji publicznych, inne ujawniły się w wyniku prowadzonej przez Giełdę bieżącej działalności.

I. Zmiany do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi („Ustawa o obrocie”)

Zmiana do art. 29 Ustawy o obrocie

Giełda proponuje dodanie w treści art. 29 Ustawy o obrocie nowego ustępu, który umożliwiłby skrócenie czasu wejścia w życie zmian do regulaminu rynku regulowanego w sytuacji, gdy przedmiotowe zmiany nie ograniczają praw bądź też nie zwiększają obowiązków uczestników obrotu. Rozwiązanie takie obowiązuje już obecnie w odniesieniu do Krajowego Depozytu i przewidziane zostało w art. art. 50 ust. 6 tej Ustawy.

W chwili obecnej zarówno w przypadku regulaminu Krajowego Depozytu (art. 50 ust. 5), jak i regulaminu rynku regulowanego (art. 29 ust. 3) obowiązuje zasada udostępniania zmian do regulaminu co najmniej na 2 tygodnie przed dniem ich wejścia w życie. Natomiast tylko w przypadku regulaminu KDPW możliwe jest skrócenie tego terminu w określonych przypadkach.

Celem proponowanej zmiany jest zapewnienie spółce prowadzącej rynek regulowany możliwości bieżącego reagowania na zmieniające się okoliczności rynkowe, w przypadku gdy reakcja taka wymagać będzie od niej, jako organizatora obrotu, wprowadzenia stosownych zmian w regulacjach rynkowych.

Należy zauważyć, że ustawa z dnia 2 marca 2020 r. *o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych*, w art. 15z¹¹ wprowadziła tymczasowe rozwiązanie przewidziane na okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii pozwalające skrócić *vacatio legis* zmian do regulaminu rynku regulowanego do 3 dni roboczych.

Intencją Giełdy jest aby rozwiązanie wzorowane na art. 50 ust. 6 Ustawy o obrocie wprowadzić na stałe.

Propozycja brzmienia art. 29 ust. 4:

„ 4. W przypadku, jeżeli zmiany regulaminu rynku regulowanego nie ograniczają praw ani nie zwiększają obowiązków uczestników obrotu, Komisja może zezwolić na skrócenie czasu ich wejścia w życie.”

II. Zmiany do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych („Ustawa o ofercie publicznej”)

1. Zmiana do art. 10 ust. 4 Ustawy o ofercie publicznej

Giełda proponuje dokonanie zmiany w art. 10 ust. 4 Ustawy o ofercie publicznej, tak aby uwzględniał on przypadki wprowadzenia akcji do obrotu na ASO przez podmiot inny niż ich emitent.

Obecne brzmienie art. 10 ust. 4 Ustawy o ofercie publicznej w zakresie identyfikacji podmiotu innego niż emitent - odnosi się wyłącznie do sytuacji jaka może mieć miejsce na rynku regulowanym. Na rynku tym, zgodnie z art. 11a ust. 1 ww. ustawy obowiązuje zasada, że papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na wniosek ich emitenta. Jedyne odstępstwo od tej zasady wynika z art. 11a ust. 2 Ustawy o ofercie publicznej, zgodnie z którym wniosek o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym może złożyć inny podmiot niż emitent, pod warunkiem spełnienia wszystkich przesłanek określonych w art. 11a ust. 2-10 tej ustawy.

W konsekwencji postanowienia art. 10 ust. 4 Ustawy o ofercie publicznej są właściwe wyłącznie w odniesieniu do rynku regulowanego. Pomijają one natomiast całkowicie sytuację jaka może występować na rynku ASO, do którego art. 11a ust. 2 Ustawy o ofercie nie ma zastosowania. Co więcej ani w Ustawie o ofercie publicznej, ani w Ustawie o obrocie, czy też w innych przepisach dotyczących rynku kapitałowego nie ma przepisu analogicznego

do art. 11a ust. 1 Ustawy o ofercie publicznej wprowadzającego zasadę wprowadzania papierów wartościowych do obrotu na ASO na wniosek ich emitenta. Ponadto należy zauważyć, że procedura wprowadzenia papierów wartościowych do obrotu na ASO, w przeciwieństwie do dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym (np. art. 32 Ustawy o obrocie, art. 11a Ustawy o ofercie, Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/568), nie jest tak szczegółowo uregulowana w przepisach prawa. Dlatego, w naszym rozumieniu, materia ta pozostawiona jest w dużej mierze w gestii organizatora ASO.

Pomimo braku szczegółowych regulacji „kto” może złożyć wniosek o wprowadzenie papierów wartościowych do obrotu na ASO (brak katalogu zamkniętego w tym zakresie), w chwili obecnej nie ma wątpliwości, że papiery wartościowe mogą zostać wprowadzone do obrotu na ASO także bez zgody ich emitenta. Wynika to m.in. z § 1 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 kwietnia 2019 r. w sprawie warunków, jakie muszą spełniać prowadzone przez firmę inwestycyjną alternatywny system obrotu lub zorganizowana platforma obrotu, który, jak rozumiemy, stanowi implementację w art. 18 ust. 8 dyrektywy MiFID II.

Ponadto w odniesieniu do ASO MŚP (podtyp ASO ze specjalną procedurą autoryzacji, z którego statusem łączą się pewne ułatwienia dla emitentów papierów wartościowych notowanych na takim rynku) zgodnie z art. 78i Ustawy o obrocie papiery wartościowe emitenta wprowadzone do ASO MŚP mogą być wprowadzone do innego ASO MŚP jeżeli emitent został o tym poinformowany i nie wyraził sprzeciwu. Wynika to z art. 33 ust. 7 Dyrektywy MiFID II.

Dodatkowo należy przywołać art. 5 ust. 5a Ustawy o obrocie, zgodnie z którym w przypadku wprowadzania papierów wartościowych do obrotu na ASO bez zgody ich emitenta nie będzie konieczności zawierania przez tego emitenta umowy o rejestrację, o ile takie papiery są już zarejestrowane w innym depozycie niż Krajowy Depozyt, a Krajowy Depozyt ma połączenia operacyjne z takim depozytem.

*„5a. Papiery wartościowe, które zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu bez zgody ich emitenta, mogą zostać zarejestrowane w depozycie papierów wartościowych **bez konieczności zawierania umowy**, o której mowa w ust. 4 i 5, o ile zostały one zarejestrowane przez osobę prawną lub inną jednostkę organizacyjną wykonującą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych, a Krajowy Depozyt utworzył do niej połączenie operacyjne CDPW w rozumieniu art. 2 ust 1 pkt 29 rozporządzenia 909/2014.*

Mając na uwadze powyższe, GPW proponuje poniższą modyfikację art. 10 ust. 4 Ustawy o ofercie publicznej, która uwzględni przewidziane w przepisach prawa przypadki wprowadzania papierów wartościowych do obrotu na ASO przez podmiot inny niż ich emitent.

Propozycja brzmienia art. 10 ust. 4 Ustawy o ofercie publicznej:

„4. Wpisu do ewidencji akcji dokonuje emitent akcji, a także inny niż emitent podmiot składający wniosek o ich dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzenie do alternatywnego systemu obrotu.”

2. Dodanie nowego art. 71b w Ustawie o ofercie publicznej

Zgodnie z art. 1 ust. 1 Dyrektywy Transparency ustanawia ona „(...) wymagania związane z ujawnianiem okresowych lub bieżących informacji o emitentach, których papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, mającym siedzibę lub prowadzącym działalność w jednym z Państw Członkowskich.”

Ustawa o ofercie publicznej implementuje wymogi Dyrektywy Transparency dotyczące obowiązków informacyjnych emitentów i ich akcjonariuszy, przy czym niektóre jej przepisy wykraczają w pewnych

obszarach poza uregulowania samej Dyrektywy. I tak, o ile zakres informacji bieżących i okresowych ujawnianych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 2 Ustawy o ofercie publicznej dotyczy wyłącznie emitentów papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, czyli jest zgodny z Dyrektywą, o tyle już obowiązki dot. informowania o nabyciu / zbyciu znacznego pakietu akcji odnoszą się do szerszego, niż wynika to z Dyrektywy, kręgu podmiotów.

Zgodnie z art. 69 -71a Ustawy o ofercie publicznej obowiązek ujawniania przez akcjonariusza swojego stanu posiadania dotyczy każdej spółki publicznej, a więc także spółki, której akcje wprowadzone zostały wyłącznie do obrotu na ASO. Ma to związek z przyjętą na gruncie prawa polskiego definicją spółki publicznej będącej spółką, której akcje są przedmiotem obrotu zorganizowanego. W tym aspekcie zakres podmiotowy Ustawy o ofercie publicznej jest szerszy niż ten określony w Dyrektywie.

Definicja spółki publicznej powoduje, że na gruncie Ustawy o ofercie obowiązki z art. 70 spoczywają na każdej spółce publicznej, w tym takiej, której akcje zostały wprowadzone wyłącznie do ASO (MTF), nawet gdy wprowadzenie takie miało miejsce bez zgody emitenta.

W kontekście powyższego zasadne wydaje się wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą przepisy oddziału dotyczącego znacznych pakietów akcji nie będą miały zastosowania w przypadku spółki, której akcje na terytorium Polski notowane są wyłącznie w alternatywnym systemie obrotu, a takie wprowadzenie nastąpiło bez zgody ich emitenta.

Propozycja brzmienia art. 71b Ustawy o ofercie publicznej

„Art. 71b. W przypadku spółki, której akcje wprowadzone są wyłącznie do alternatywnego systemu obrotu bez zgody ich emitenta, przepisów niniejszego oddziału nie stosuje się.”

3. Zmiana do art. 91 Ustawy o ofercie publicznej

Giełda proponuje doprecyzowanie w art. 91 Ustawy o ofercie publicznej, że procedura tam uregulowana nie dotyczy przypadków, gdy akcje zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu na ASO na wniosek innego podmiotu niż emitent.

Wydaje się, że art. 91 Ustawy o ofercie - określający zasady wycofania akcji z obrotu zorganizowanego – nie ma zastosowania, gdy akcje zostały wprowadzone do obrotu zorganizowanego na wniosek innego podmiotu niż emitent. Celowościowo należałoby przyjąć, że procedura ta dotyczy jedynie przypadków, gdy akcje zostały dopuszczone do obrotu zorganizowanego na wniosek ich emitenta, natomiast literalnie takie rozróżnienie nie znajduje odzwierciedlenia w treści art. 91 Ustawy.

W odniesieniu do rynku regulowanego można byłoby pokusić się o stwierdzenie, że po wprowadzeniu do Ustawy o ofercie publicznej możliwości dopuszczenia papierów wartościowych do obrotu bez zgody ich emitenta, art. 11a ust. 9 tej Ustawy stanowi swoistego rodzaju *lex specialis* wobec art. 91 tejże Ustawy. Tezy takiej nie można natomiast przyjąć w sytuacji wprowadzenia akcji do obrotu na ASO, gdyż norma art. 11a ust. 9 odnosi się wprost do rynku regulowanego.

Mając na uwadze powyższe konieczne wydaje się usunięcie przedmiotowych wątpliwości interpretacyjnych poprzez dodanie nowej jednostki redakcyjnej w art. 91 Ustawy o ofercie publicznej, która w sposób jednoznaczny przesadziłaby tę kwestię.

Propozycja brzmienia art. 91 ust. 19 Ustawy o ofercie publicznej

„19. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy akcje zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu na wniosek innego podmiotu niż emitent.”

4. Zmiana do art. 92 pkt 2 Ustawy o ofercie publicznej

Giełda proponuje modyfikację art. 92 pkt 2 Ustawy o ofercie publicznej w taki sposób, aby przepis ten pozostawiając swój ochronny charakter nie blokował transakcji podziału lub łączenia, w których biorą udział spółki publiczne, w szczególności po zmianie zakresu definicji spółki publicznej.

W przypadkach ww. transakcji bardzo trudno jest, by akcje spółki lub spółek nowo zawiązanych lub przejmujących były dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu przed dniem podziału lub dniem połączenia. Wynika to z faktu, że takie spółki co do zasady powstałe na bazie majątku spółki giełdowej będą spełniać część wymogów dopuszczeniowych (np. kapitalizacja czy rozproszenie akcjonariuszy) dopiero w momencie formalnego zakończenia procesu przejęcia, czy też podziału, to jest po dokonaniu odpowiednich wpisów w rejestrze KRS.

Wobec powyższego proponujemy, aby połączenie spółki publicznej, z inną spółką lub podział takiej spółki, gdzie co prawda akcje spółki lub spółek nowo zawiązanych lub przejmujących nie są dopuszczone do obrotu zorganizowanego, ale podmiot prowadzący dany system obrotu instrumentami finansowymi podjął decyzję o ich dopuszczeniu lub wprowadzeniu do takiego obrotu pod warunkiem dojścia do skutku odpowiednio połączenia lub podziału, było możliwe bez uprzedniego wycofania akcji spółki giełdowej (spółki przejmowanej/dzielonej) z obrotu zorganizowanego.

Część warunków dopuszczeniowych emitent będzie spełniał na moment podejmowania uchwały warunkowej, natomiast warunki dot. odpowiedniej kapitalizacji lub rozproszenia akcjonariuszy zostaną spełnione dopiero z momentem odpowiednich wpisów w rejestrze KRS i dopiero wtedy akcje spółki lub spółek nowo zawiązanych lub przejmujących zostaną formalnie dopuszczone do obrotu zorganizowanego.

Propozycja brzmienia art. 92 Ustawy o ofercie publicznej:

„Art. 92. Wycofania akcji z obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu w trybie i na warunkach określonych w art. 91 wymaga:

1) przekształcenie spółki publicznej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w inną spółkę niż akcyjna;

2) połączenie spółki publicznej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z inną spółką lub podział takiej spółki, chyba że akcje spółki lub spółek nowo zawiązanych lub przejmujących są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu albo organ podmiotu prowadzącego dany system obrotu instrumentami finansowymi podjął decyzję o ich dopuszczeniu lub wprowadzeniu do takiego obrotu pod warunkiem dojścia do skutku odpowiednio połączenia lub podziału.”

III. Pozostałe zmiany

1. Zmiana do art. 27 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej (...) oraz niektórych innych ustaw

Giełda zauważa także potrzebę modyfikacji przepisu przejściowego dla spółek, które utraciły status spółek publicznych, tj. art. 27 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw.

W związku z tym, że ww. przepis przejściowy stanowi, że do spółek, które utraciły status spółek publicznych z mocy ustawy stosuje się wyłączenie „przepisy ustawy zmienianej w art. 1 [tj. Ustawy o ofercie publicznej], w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczące spółek publicznych, z wyjątkiem art. 70 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1.”, pojawił się problem ze stosowaniem do takich spółek przepisów Kodeksu spółek handlowych adresowanych do spółek publicznych.

Wobec braku odesłania do stosowania KSH docierają do GPW sygnały o występowaniu szeregu problemów natury praktycznej dla takiego rodzaju spółek, w szczególności związanych ze zwoływaniem i przebiegiem walnych zgromadzeń.

2. Zmiany dotyczące obrotu akcjami spółek komandytowo-akcyjnych

Giełda zwraca także uwagę na problematykę dotyczącą modelu konstrukcji spółki komandytowo-akcyjnej, której hybrydowy charakter (spółka osobowo - kapitałowa) w praktyce uniemożliwia jej uzyskanie statusu spółki publicznej i tym samym notowanie akcji spółki na rynku regulowanym. Takie ograniczenie stoi w sprzeczności z naturą gospodarczą spółek komandytowo-akcyjnych, których istotą działalności może być m.in. pozyskiwanie kapitału z rynku.

W związku z powyższym, w ocenie GPW zasadne jest rozpoczęcie dyskusji nt. wprowadzenia zmian legislacyjnych dążących do gruntownego uregulowania statusu prawnego spółki komandytowo-akcyjnej poprzez ujednoczenie przepisów bezpośrednio traktujących lub odsyłających do tego typu spółki.

W obecnym stanie prawnym przepisy poszczególnych aktów prawnych, w tym aktów dot. funkcjonowania rynku kapitałowego, są stosowane zamiennie, w zależności od kwalifikacji danego stanu faktycznego – odpowiednio poprzez odesłanie do przepisów dot. spółek kapitałowych lub osobowych. Takie uregulowanie tworzy swojego rodzaju dualizm prawny i niejednokrotnie prowadzi do braku pewności prawa, szczególnie w sytuacji gdy pojawia się wątpliwość co do tego, który przepis należy w danej sytuacji zastosować.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2177 z dnia 18 grudnia 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II), dyrektywę 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu (Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 155).		
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾				
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)
	T / N			
Art. 1 ust. 1	1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do firm inwestycyjnych, operatorów rynku, oraz firm z państw trzecich świadczących usługi inwestycyjne lub prowadzących działalność inwestycyjną poprzez utworzenie oddziału w Unii.”; b) w ust. 2 uchyla się lit. d);	T		[Komentarz: Aktualnie obowiązujący art. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi obejmuje nowe brzmienie art. 1 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE.] Art. 1. 1. Ustawa reguluje zasady, tryb i warunki podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie obrotu instrumentami finansowymi, prawa i obowiązki podmiotów uczestniczących w tym obrocie oraz wykonywanie nadzoru w tym zakresie. 2. Przepisów ustawy nie stosuje się do weksli i czeków w rozumieniu przepisów prawa wekslowego i czekowego.
Art. 1 ust. 2 pkt a)	2) w art. 4 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany: a) pkt 36 i 37 otrzymują brzmienie:	T		[Komentarz: Aktualnie obowiązujący art. 25d ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi obejmuje nowe brzmienie art. 1 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE.]

	<p>36) »organ zarządzający« oznacza organ lub organy firmy inwestycyjnej, operatora rynku lub dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji, zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 pkt 36a rozporządzenia (UE) nr 600/2014, wyznaczone zgodnie z prawem krajowym, które są uprawnione do formułowania strategii danego podmiotu, jego celów i ogólnego kierunku jego działalności oraz które nadzorują i monitorują proces podejmowania decyzji w zakresie zarządzania i obejmują osoby, które faktycznie kierują działalnością podmiotu.</p> <p>W przypadku gdy w niniejszej dyrektywie zawarte są odniesienia do organu zarządzającego, a zgodnie z prawem krajowym funkcja zarządcza i funkcja nadzorcza organu zarządzającego są przypisane różnym organom lub różnym członkom jednego organu, państwa członkowskie wskazują organy odpowiedzialne lub członków organu zarządzającego odpowiedzialnych zgodnie z przepisami krajowymi, chyba że w niniejszej dyrektywie określono inaczej;</p> <p>37) »kadra kierownicza wyższego szczebla« oznacza osoby fizyczne, które sprawują funkcje wykonawcze w firmie inwestycyjnej, w operatorze rynku lub dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji, zdefiniowanym w art. 2 ust. 1 pkt 36a rozporządzenia (UE) nr 600/2014, i które są odpowiedzialne za bieżące zarządzanie danym podmiotem i składają z niego sprawozdania organowi zarządzającemu, w tym za realizację polityki w zakresie dystrybucji usług i produktów na rzecz klientów przez firmę i jej pracowników;</p>		<p>Art. 25d. 1. Zarząd spółki prowadzącej rynek regulowany zapewnia skuteczne i ostrożne zarządzanie rynkiem regulowanym, w tym właściwy i przejrzysty podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności, a także wdrożenie rozwiązań w celu przeciwdziałania powstawaniu konfliktu interesów.</p> <p>2. Rada nadzorcza spółki prowadzącej rynek regulowany sprawuje nadzór nad wypełnianiem przez zarząd obowiązków, o których mowa w ust. 1, oraz ocenia adekwatność i skuteczność przyjętych rozwiązań.</p> <p>[Komentarz: Definicja nie została uwzględniona w projekcie, ponieważ nie była ona uprzednio wykorzystywana w redakcji przepisów. Cel dyrektywy został osiągnięty poprzez przytoczenie wprost w odpowiednim przepisie definicji „kadry kierowniczej wyższego szczebla”]</p>
--	--	--	---

Art. 1 ust. 2 pkt b)	2) w art. 4 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany: b) uchyla się pkt 52, 53, 54, pkt 55 lit. c) i pkt 63;	T	Art. 1 ust. 1 Art. 1 ust. 9 Art. 1 ust. 11	1) w art. 3: a) pkt 33a otrzymuje brzmienie: „33a) zatwierdzonym podmiocie publikującym – rozumie się przez to zatwierdzony podmiot publikujący, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 34 rozporządzenia 600/2014;”, b) uchyla się pkt 33b, c) pkt 33c otrzymuje brzmienie: „33c) zatwierdzonym mechanizmie sprawozdawczym – rozumie się przez to zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia 600/2014;”, d) po pkt 33c dodaje się pkt 33ca w brzmieniu: „33ca) dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji – rozumie się przez to dostawcę usług w zakresie udostępniania informacji, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 36a rozporządzenia 600/2014;”, 9) uchyla się art. 131a-131j; 11) uchyla się art. 131l;
Art. 1 ust. 3	w art. 22 dodaje się akapit w brzmieniu: „Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy – gdy są one odpowiedzialne za udzielanie zezwoleń na działalność jako zatwierdzony podmiot publikujący (APA), zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 34 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 wraz z odstępstwem, zgodnie z art. 2 ust. 3 tego	T	Art. 2 ust. 1	1) w art. 5 pkt 22 otrzymuje brzmienie: „22) zatwierdzony podmiot publikujący oraz zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy, w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 34 i 36 rozporządzenia 600/2014, posiadające zezwolenie Komisji;”;

	rozporządzenia, lub jako zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy (ARM), zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 36 tego rozporządzenia, wraz z odstępstwem zgodnie z art. 2 ust. 3 tego rozporządzenia, i za jej nadzorowanie – monitorowały działalność APA lub ARM w celu dokonania oceny jej zgodności z warunkami prowadzenia działalności określonymi w tym rozporządzeniu. Państwa członkowskie zapewniają, by wprowadzono odpowiednie środki umożliwiające właściwym organom uzyskanie informacji niezbędnych do dokonania oceny wypełniania przez APA i ARM tych obowiązków.”;			
Art. 1 ust. 4	uchyla się tytuł V;	T	Art. 1 ust. 4, 6-12 Art. 2 ust. 1	<p>4) w art. 29c:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Spółka prowadząca rynek regulowany może prowadzić działalność jako dostawca usług w zakresie udostępniania informacji po uzyskaniu zezwolenia, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014.”,</p> <p>b) uchyla się ust. 2 i 3,</p> <p>c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. W przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego Komisja może udzielić zezwolenia, o którym mowa w ust. 1.”;</p> <p>6) w art. 48:</p> <p>a) ust. 5a pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) prowadzić działalność jako dostawca usług w zakresie udostępniania informacji”;</p> <p>b) uchyla się ust. 5b-5d;</p> <p>7) art. 69f otrzymuje brzmienie:</p>

			<p>„Art. 69f. 1. Dom maklerski może prowadzić działalność jako dostawca usług w zakresie udostępniania informacji po uzyskaniu zezwolenia, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014.</p> <p>2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być udzielone równocześnie z udzieleniem zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.</p> <p>3. W przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej Komisja może udzielić zezwolenia, o którym mowa w ust. 1.”;</p> <p>8) po art. 78h dodaje się art. 78ha w brzmieniu: „Art. 78ha. W przypadku, o którym mowa w art. 26 ust. 5 rozporządzenia 600/2014, firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF może przekazywać Komisji informacje wymagane na podstawie art. 26 ust. 1–3 rozporządzenia 600/2014 za pośrednictwem zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego.”;</p> <p>9) uchyla się art. 131a-131j;</p> <p>10) w art. 131k ust. 1–3 otrzymują brzmienie: „1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, lub osoby wchodzące w skład jego statutowych organów</p>
--	--	--	---

				<p>albo pozostające z nim w stosunku pracy niezwłocznie sporządzają i przekazują, na koszt tego podmiotu, kopie dokumentów i innych nośników informacji oraz udzielają pisemnych lub ustnych wyjaśnień.</p> <p>2. Biegły rewident lub firmy audytorskie badający sprawozdanie finansowe zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014,, niezwłocznie przekazują Komisji oraz organom statutowym tego podmiotu istotne informacje, w posiadanie których weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących:</p> <ol style="list-style-type: none">1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów prawa regulujących działalność zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego przez podmiot świadczący taką działalność, członków jego organów statutowych lub pracowników;2) powstanie zagrożenia dla dalszej działalności zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego;3) odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego wydanie opinii negatywnej dotyczącej jego sprawozdania finansowego lub wniesienie zastrzeżeń w tej opinii.
--	--	--	--	---

				<p>3. Biegły rewident lub firma audytorska może odstąpić od powiadomienia zgodnie z ust. 2 organów statutowych zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, jeżeli przemawiają za tym ważne powody.”;</p> <p>11) uchyla się art. 131l;</p> <p>12) art. 131m otrzymuje brzmienie: „Art. 131m. 1. Zatwierdzony podmiot publikujący i zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, są obowiązane posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, naruszeń przepisów prawa, w tym przepisów rozporządzenia 596/2014 i rozporządzenia 600/2014, oraz procedur i standardów etycznych obowiązujących w tych podmiotach.</p> <p>2. W ramach procedur, o których mowa w ust. 1, zatwierdzony podmiot publikujący i zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, zapewniają pracownikom, którzy zgłaszają naruszenia, ochronę co najmniej przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania.”;</p>
--	--	--	--	---

				1) w art. 5 pkt 22 otrzymuje brzmienie: „22) zatwierdzony podmiot publikujący oraz zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy, w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 34 i 36 rozporządzenia 600/2014, posiadające zezwolenie Komisji,”;
Art. 1 ust. 5 pkt a)	5) w art. 70 wprowadza się następujące zmiany: a) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany: (i) w lit. a) uchyla się ppkt (xxxvii)–(xxxx); (ii) w lit. b) dodaje się podpunkt w brzmieniu: „(xxa) art. 27f ust. 1, 2 i 3, art. 27g ust. 1–5 i art. 27i ust. 1–4, jeżeli APA lub ARM jest objęty odstępstwem zgodnie z art. 2 ust. 3;”;	T	Art. 1 ust. 15-17	15) po art. 167b dodaje się art. 167ba w brzmieniu: „Art. 167ba. 1. W przypadku gdy zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, naruszają wymogi: 1) określone w art. 27f ust. 1–3 rozporządzenia 600/2014 wobec organu zarządzającego zatwierzonego podmiotu publikującego i zatwierzonego mechanizmu sprawozdawczego 2) organizacyjne, dotyczące zatwierdzonych podmiotów publikujących lub zatwierdzonych mechanizmów sprawozdawczych, określone odpowiednio w art. 27g ust. 1–5 i art. 27i ust. 1–4 rozporządzenia 600/2014, – Komisja może, w przypadku innym niż określony w art. 167c ust. 1, nakazać temu podmiotowi zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości lub nałożyć na zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, karę pieniężną w wysokości do 20 750

				<p>000 złotych albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 złotych.</p> <p>2. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, której mowa w ust. 1, uwzględni w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wagę naruszenia i czas jego trwania;2) stopień przyczynienia się zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, do powstania naruszenia;3) sytuację finansową zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, na które jest nakładana kara, w szczególności wysokość ich całkowitych obrotów;4) kwoty korzyści osiągniętych lub strat unikniętych przez zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, jeżeli można ustalić te korzyści lub straty;5) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;6) gotowość zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego
--	--	--	--	---

				<p>mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;</p> <p>7) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014;</p> <p>8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących działalność zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, popełnione przez podmiot, na który jest nakładana kara.</p> <p>3. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.</p> <p>4. W przypadku gdy zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, są podmiotami dominującymi, które sporządzają skonsolidowane sprawozdanie</p>
--	--	--	--	---

				<p>finansowe, lub podmiotami zależnymi od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód wykazany w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.</p> <p>5. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy.”;</p> <p>16) art. 167c otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 167c. 1. Komisja może zawiesić zezwolenie na świadczenie usług jako zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, w przypadkach określonych w art. 27e ust. 1 rozporządzenia 600/2014, do czasu zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń, jednak nie dłużej niż na okres 6 miesięcy.</p> <p>2. W przypadku zawieszenia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, na podstawie art. 27e ust. 1 lit. b–d rozporządzenia 600/2014, Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną w wysokości do 20 750 000 złotych albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli</p>
--	--	--	--	---

				<p>przekracza ona 20 750 000 złotych, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy.</p> <p>3. Komisja ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności okoliczności, o których mowa w art. 167ba ust. 2. Przepis art. 167ba ust. 3–5 stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. Komisja wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, po przeprowadzeniu rozprawy.</p> <p>5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.”;</p> <p>17) po art. 167c dodaje się art. 167ca w brzmieniu:</p> <p>„Art. 167ca. 1. W przypadku cofnięcia przez Komisję zezwolenia na świadczenie usług jako zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, na podstawie art. 27e ust. 1 lit. b–d rozporządzenia 600/2014, Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną w wysokości do 20 750 000 złotych albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 złotych, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy.</p> <p>2. Komisja ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności okoliczności, o których mowa w art.</p>
--	--	--	--	--

				<p>167ba ust. 2. Przepis art. 167ba ust. 3–5 stosuje się odpowiednio.</p> <p>3. Komisja wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, po przeprowadzeniu rozprawy.</p> <p>4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.”;</p> <p>[Komentarz w odniesieniu do powyższego: możliwe jest podanie do publicznej wiadomości informacji o podmiocie dokonującym naruszenia oraz o charakterze tych naruszeń na podstawie obecnie obowiązującego art. 25 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.</p> <p>Art. 25. 1. Komisja może, w drodze uchwały, zdecydować o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o:</p> <p>1) przypadkach naruszenia przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy o ofercie publicznej, ustawy o funduszach inwestycyjnych, ustawy o giełdach towarowych, przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw oraz przepisów rozporządzenia 1031/2010, rozporządzenia 596/2014 i rozporządzenia 2017/1129,</p> <p>2) środkach prawnych podjętych w celu przeciwdziałania naruszeniu przepisów, o których mowa w pkt 1, w tym o zastosowanych sankcjach oraz złożeniu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, jak również o wszczęciu lub wyniku postępowania administracyjnego lub cywilnego,</p> <p>3) zaistnieniu okoliczności wskazujących na dokonanie manipulacji, o której mowa w rozporządzeniu 596/2014 albo rozporządzeniu 1031/2010, lub popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, o których mowa w</p>
--	--	--	--	---

			<p>przepisach wymienionych w pkt 1 – chyba że ujawnienie takich informacji narazi rynek kapitałowy na poważne niebezpieczeństwo lub spowoduje poniesienie przez osoby, których informacje te dotyczą, niewspółmiernej szkody.</p> <p>1a. Komisja, w drodze uchwały, decyduje o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o zastosowaniu sankcji za naruszenie obowiązków, o których mowa w art. 4 i art 7–11 rozporządzenia 648/2012, chyba że ujawnienie takich informacji zagroziłoby poważnie rynkom finansowym lub zaszkodziłoby w niewspółmierny sposób zainteresowanym stronom. Przekazane informacje nie mogą zawierać danych osobowych.</p> <p>2. Informacja, o której mowa w ust. 1, nie może zawierać danych osobowych osób, chyba że:</p> <ol style="list-style-type: none">1) zapadło w stosunku do tych osób prawomocne orzeczenie lub2) wydana została ostateczna decyzja w sprawie naruszenia przez te osoby przepisów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, lub3) decyzji w sprawie naruszenia przez te osoby przepisów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, został nadany rygor natychmiastowej wykonalności. <p>2a. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku przekazania do publicznej wiadomości informacji o zastosowaniu środków prawnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, podjętych w celu przeciwdziałania naruszeniu przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>2b. W przypadku naruszenia przez dom maklerski, finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub spółkę holdingową o działalności mieszanej przepisów działu</p>
--	--	--	---

			<p>IV rozdziału 1 oddziału 2a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub rozporządzenia 575/2013 Komisja, w drodze uchwały, decyduje o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o naruszeniu, wraz ze wskazaniem imienia i nazwiska osoby lub nazwy (firmy) podmiotu, odpowiedzialnych za dane naruszenie.</p> <p>2c. W informacji, o której mowa w ust. 2b, Komisja nie podaje imienia i nazwiska osoby fizycznej, w przypadku gdy opublikowanie tych danych:</p> <ol style="list-style-type: none">1) byłoby środkiem niewspółmiernym do wagi dokonanego naruszenia;2) stanowiłoby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych;3) zagroziłoby prowadzonemu postępowaniu karnemu lub postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe;4) wyrządziłoby niewspółmierną szkodę tej osobie lub domowi maklerskiemu. <p>2d. Informacje, o których mowa w ust. 2b i 2c, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez 5 lat, licząc od dnia ich zamieszczenia, z tym że wskazanie imienia i nazwiska osoby, na którą nałożono sankcję, jest zamieszczane na okres nie dłuższy niż rok.</p> <p>3. W przypadkach uzasadnionych potrzebą wykonywania nadzoru przez zagraniczny organ nadzoru, z którym Komisja zawarła porozumienie, o którym mowa w art. 20 wymiana informacji między Komisją i zagranicznymi organami nadzoru ust. 2, albo potrzebą prowadzenia postępowań administracyjnych lub sądowych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru przez ten organ, albo na wniosek organu nadzoru w innym państwie członkowskim, Komisja może wszczynać z urzędu i prowadzić kontrolę, postępowanie wyjaśniające lub postępowanie administracyjne, jak również żądać</p>
--	--	--	---

			<p>wszczęcia takich kontroli i postępowania przez organ nadzoru w innym państwie członkowskim. W takim przypadku upoważniony przedstawiciel tego organu nadzoru może brać udział w czynnościach dokonywanych w toku takich kontroli i postępowania.</p> <p>4. Komisja nie wszczyna kontroli lub postępowania, o których mowa w ust. 3, lub odmawia dopuszczenia do udziału w czynnościach, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none">1) (uchylony)2) zgłoszenie dotyczy tych samych naruszeń przepisów prawa przez ten sam podmiot, co do których na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium państwa siedziby organu nadzoru toczy się postępowanie sądowe lub wydany został prawomocny wyrok.5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, Komisja przekazuje zagranicznemu organowi nadzoru oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych szczegółowe wyjaśnienie przyczyn, dla których nie wszczęła kontroli lub postępowania albo odmówiła dopuszczenia do udziału w czynnościach.5a. W przypadku gdy na wniosek Komisji nie wszczęto kontroli lub postępowania lub w przypadku odmowy dopuszczenia Komisji do udziału w czynnościach przez organ nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.6. W razie stwierdzenia, że określone zachowanie jest sprzeczne z przepisami prawa, których przestrzeganie jest objęte nadzorem Komisji, Komisja może wezwać do zaprzestania takich zachowań.
--	--	--	--

				<p>7. Uprawnienia Komisji, o których mowa w przepisach niniejszego rozdziału, mają zastosowanie do:</p> <p>1) zachowań na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego dotyczących instrumentów finansowych dopuszczonych lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>2) zachowań zaistniałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dotyczących instrumentów finansowych dopuszczonych lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium innego państwa członkowskiego.]</p>
Art. 1 ust. 5 pkt b)	<p>5) w art. 70 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>b) ust. 4 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:</p> <p>„a) art. 5, art. 6 ust. 2, art. 34, 35, 39 lub 44 niniejszej dyrektywy; lub</p> <p>b) art. 7 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia (UE) nr 600/2014 lub art. 11 ust. 1 tego rozporządzenia oraz, jeżeli APA lub ARM jest objęty odstępstwem zgodnie z art. 2 ust. 3 tego rozporządzenia, art. 27b tego rozporządzenia.”;</p>	T	Art. 1 ust. 15-17	<p>15) po art. 167b dodaje się art. 167ba w brzmieniu:</p> <p>„Art. 167ba. 1. W przypadku gdy zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, naruszają wymogi:</p> <p>1) określone w art. 27f ust. 1–3 rozporządzenia 600/2014 wobec organu zarządzającego zatwierzonego podmiotu publikującego i zatwierzonego mechanizmu sprawozdawczego</p> <p>2) organizacyjne, dotyczące zatwierdzonych podmiotów publikujących lub zatwierdzonych mechanizmów sprawozdawczych, określone odpowiednio w art. 27g ust. 1–5 i art. 27i ust. 1–4 rozporządzenia 600/2014,</p>

				<p>– Komisja może, w przypadku innym niż określony w art. 167c ust. 1, nakazać temu podmiotowi zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości lub nałożyć na zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, karę pieniężną w wysokości do 20 750 000 złotych albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 złotych.</p> <p>2. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, której mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wagę naruszenia i czas jego trwania;2) stopień przyczynienia się zatwierzonego podmiotu publikującego lub zatwierzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, do powstania naruszenia;3) sytuację finansową zatwierzonego podmiotu publikującego lub zatwierzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, na które jest nakładana kara, w szczególności wysokość ich całkowitych obrotów;4) kwoty korzyści osiągniętych lub strat unikniętych przez zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm
--	--	--	--	--

				<p>sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, jeżeli można ustalić te korzyści lub straty;</p> <p>5) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;</p> <p>6) gotowość zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;</p> <p>7) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014;</p> <p>8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących działalność zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, popełnione przez podmiot, na który jest nakładana kara.</p> <p>3. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, w wyniku naruszenia, o którym mowa</p>
--	--	--	--	---

			<p>w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.</p> <p>4. W przypadku gdy zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, są podmiotami dominującymi, które sporządzają skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotami zależnymi od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód wykazany w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.</p> <p>5. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy.”;</p> <p>16) art. 167c otrzymuje brzmienie: „Art. 167c. 1. Komisja może zawiesić zezwolenie na świadczenie usług jako zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, w przypadkach określonych w art. 27e ust. 1 rozporządzenia 600/2014, do czasu zaprzestania</p>
--	--	--	---

				<p>działań skutkujących powstaniem naruszeń, jednak nie dłużej niż na okres 6 miesięcy.</p> <p>2. W przypadku zawieszenia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, na podstawie art. 27e ust. 1 lit. b–d rozporządzenia 600/2014, Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną w wysokości do 20 750 000 złotych albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 złotych, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy.</p> <p>3. Komisja ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności okoliczności, o których mowa w art. 167ba ust. 2. Przepis art. 167ba ust. 3–5 stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. Komisja wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, po przeprowadzeniu rozprawy.</p> <p>5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.”;</p> <p>17) po art. 167c dodaje się art. 167ca w brzmieniu:</p> <p>„Art. 167ca. 1. W przypadku cofnięcia przez Komisję zezwolenia na świadczenie usług jako zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, na podstawie art. 27e ust. 1 lit. b–d rozporządzenia 600/2014, Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną w wysokości do 20 750 000 złotych albo do wysokości kwoty stanowiącej</p>
--	--	--	--	--

				<p>równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 złotych, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy.</p> <p>2. Komisja ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności okoliczności, o których mowa w art. 167ba ust. 2. Przepis art. 167ba ust. 3–5 stosuje się odpowiednio.</p> <p>3. Komisja wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, po przeprowadzeniu rozprawy.</p> <p>4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.”;</p> <p>[Komentarz nr 1: Aktualnie obowiązujący art. 178 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi obejmuje nowe brzmienie art. 70 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2014/65/UE w zakresie art. 7 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz art. 11 ust. 1 tego rozporządzenia]</p> <p>Art. 178. Kto bez wymaganego zezwolenia lub upoważnienia zawartego w odrębnych przepisach albo nie będąc do tego uprawnionym w inny sposób określony w ustawie, prowadzi działalność w zakresie obrotu instrumentami finansowymi, podlega grzywnie do 5.000.000 zł.</p> <p>[Komentarz nr 2: możliwe jest podanie do publicznej wiadomości informacji o podmiocie dokonującym naruszenia oraz o charakterze tych naruszeń na</p>
--	--	--	--	--

			<p>podstawie obecnie obowiązującego art. 25 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.]</p> <p>Art. 25. 1. Komisja może, w drodze uchwały, zdecydować o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o:</p> <ol style="list-style-type: none">1) przypadkach naruszenia przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy o ofercie publicznej, ustawy o funduszach inwestycyjnych, ustawy o giełdach towarowych, przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw oraz przepisów rozporządzenia 1031/2010, rozporządzenia 596/2014 i rozporządzenia 2017/1129,2) środkach prawnych podjętych w celu przeciwdziałania naruszeniu przepisów, o których mowa w pkt 1, w tym o zastosowanych sankcjach oraz złożeniu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, jak również o wszczęciu lub wyniku postępowania administracyjnego lub cywilnego,3) zaistnieniu okoliczności wskazujących na dokonanie manipulacji, o której mowa w rozporządzeniu 596/2014 albo rozporządzeniu 1031/2010, lub popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, o których mowa w przepisach wymienionych w pkt 1 – chyba że ujawnienie takich informacji narazi rynek kapitałowy na poważne niebezpieczeństwo lub spowoduje poniesienie przez osoby, których informacje te dotyczą, niewspółmiernej szkody. <p>1a. Komisja, w drodze uchwały, decyduje o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o zastosowaniu sankcji za naruszenie obowiązków, o których mowa w art. 4 i art 7–11 rozporządzenia 648/2012, chyba że ujawnienie takich informacji zagroziłoby poważnie rynkom finansowym lub zaszkodziłoby w niewspółmierny sposób zainteresowanym stronom.</p>
--	--	--	---

			<p>Przekazane informacje nie mogą zawierać danych osobowych.</p> <p>2. Informacja, o której mowa w ust. 1, nie może zawierać danych osobowych osób, chyba że:</p> <ol style="list-style-type: none">1) zapadło w stosunku do tych osób prawomocne orzeczenie lub2) wydana została ostateczna decyzja w sprawie naruszenia przez te osoby przepisów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, lub3) decyzji w sprawie naruszenia przez te osoby przepisów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, został nadany rygor natychmiastowej wykonalności. <p>2a. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku przekazania do publicznej wiadomości informacji o zastosowaniu środków prawnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, podjętych w celu przeciwdziałania naruszeniu przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>2b. W przypadku naruszenia przez dom maklerski, finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub spółkę holdingową o działalności mieszanej przepisów działu IV rozdziału 1 oddziału 2a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub rozporządzenia 575/2013 Komisja, w drodze uchwały, decyduje o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o naruszeniu, wraz ze wskazaniem imienia i nazwiska osoby lub nazwy (firmy) podmiotu, odpowiedzialnych za dane naruszenie.</p> <p>2c. W informacji, o której mowa w ust. 2b, Komisja nie podaje imienia i nazwiska osoby fizycznej, w przypadku gdy opublikowanie tych danych:</p> <ol style="list-style-type: none">1) byłoby środkiem niewspółmiernym do wagi dokonanego naruszenia;
--	--	--	---

			<p>2) stanowiłoby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych;</p> <p>3) zagroziłoby prowadzonemu postępowaniu karnemu lub postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe;</p> <p>4) wyrządziłoby niewspółmierną szkodę tej osobie lub domowi maklerskiemu.</p> <p>2d. Informacje, o których mowa w ust. 2b i 2c, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez 5 lat, licząc od dnia ich zamieszczenia, z tym że wskazanie imienia i nazwiska osoby, na którą nałożono sankcję, jest zamieszczane na okres nie dłuższy niż rok.</p> <p>3. W przypadkach uzasadnionych potrzebą wykonywania nadzoru przez zagraniczny organ nadzoru, z którym Komisja zawarła porozumienie, o którym mowa w art. 20 wymiana informacji między Komisją i zagranicznymi organami nadzoru ust. 2, albo potrzebą prowadzenia postępowań administracyjnych lub sądowych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru przez ten organ, albo na wniosek organu nadzoru w innym państwie członkowskim, Komisja może wszczynać z urzędu i prowadzić kontrolę, postępowanie wyjaśniające lub postępowanie administracyjne, jak również żądać wszczęcia takich kontroli i postępowania przez organ nadzoru w innym państwie członkowskim. W takim przypadku upoważniony przedstawiciel tego organu nadzoru może brać udział w czynnościach dokonywanych w toku takich kontroli i postępowania.</p> <p>4. Komisja nie wszczyna kontroli lub postępowania, o których mowa w ust. 3, lub odmawia dopuszczenia do udziału w czynnościach, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none">1) (uchylony)2) zgłoszenie dotyczy tych samych naruszeń przepisów prawa przez ten sam podmiot, co do których na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium
--	--	--	--

			<p>państwa siedziby organu nadzoru toczy się postępowanie sądowe lub wydany został prawomocny wyrok.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, Komisja przekazuje zagranicznemu organowi nadzoru oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych szczegółowe wyjaśnienie przyczyn, dla których nie wszczęła kontroli lub postępowania albo odmówiła dopuszczenia do udziału w czynnościach.</p> <p>5a. W przypadku gdy na wniosek Komisji nie wszczęto kontroli lub postępowania lub w przypadku odmowy dopuszczenia Komisji do udziału w czynnościach przez organ nadzoru z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.</p> <p>6. W razie stwierdzenia, że określone zachowanie jest sprzeczne z przepisami prawa, których przestrzeganie jest objęte nadzorem Komisji, Komisja może wezwać do zaprzestania takich zachowań.</p> <p>7. Uprawnienia Komisji, o których mowa w przepisach niniejszego rozdziału, mają zastosowanie do:</p> <ol style="list-style-type: none">1) zachowań na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego dotyczących instrumentów finansowych dopuszczonych lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;2) zachowań zaistniałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dotyczących instrumentów finansowych dopuszczonych lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium innego państwa członkowskiego.]
--	--	--	---

<p>Art. 1 ust. 5 pkt c)</p>	<p>5) w art. 70 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>c) ust. 6 lit. c) otrzymuje brzmienie: „c) w przypadku firmy inwestycyjnej, operatora rynku uprawnionego do prowadzenia MTF lub OTF, lub rynku regulowanego, cofnięcie lub zawieszenie udzielonego instytucji zezwolenia zgodnie z art. 8 i 43 niniejszej dyrektywy oraz, jeżeli APA lub ARM jest objęty odstępstwem zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, cofnięcie lub zawieszenia zezwolenia zgodnie z art. 27e tego rozporządzenia;”;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 ust. 16-17</p>	<p>16) art. 167c otrzymuje brzmienie: „Art. 167c. 1. Komisja może zawiesić zezwolenie na świadczenie usług jako zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, w przypadkach określonych w art. 27e ust. 1 rozporządzenia 600/2014, do czasu zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń, jednak nie dłużej niż na okres 6 miesięcy.</p> <p>2. W przypadku zawieszenia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, na podstawie art. 27e ust. 1 lit. b–d rozporządzenia 600/2014, Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną w wysokości do 20 750 000 złotych albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 złotych, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy.</p> <p>3. Komisja ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności okoliczności, o których mowa w art. 167ba ust. 2. Przepis art. 167ba ust. 3–5 stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. Komisja wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, po przeprowadzeniu rozprawy.</p> <p>5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.”;</p> <p>17) po art. 167c dodaje się art. 167ca w brzmieniu:</p>
-----------------------------	--	-----------------	---	---

				<p>„Art. 167ca. 1. W przypadku cofnięcia przez Komisję zezwolenia na świadczenie usług jako zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy posiadające zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, na podstawie art. 27e ust. 1 lit. b–d rozporządzenia 600/2014, Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną w wysokości do 20 750 000 złotych albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 złotych, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się zatwierdzony podmiot publikujący lub zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy.</p> <p>2. Komisja ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności okoliczności, o których mowa w art. 167ba ust. 2. Przepis art. 167ba ust. 3–5 stosuje się odpowiednio.</p> <p>3. Komisja wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, po przeprowadzeniu rozprawy.</p> <p>4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.”;</p>
Art. 1 ust. 6	6) art. 71 ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. W przypadku gdy opublikowana kara administracyjna lub sankcja karna dotyczy firmy inwestycyjnej, operatora rynku, instytucji kredytowej w związku z usługami inwestycyjnymi i działalnością inwestycyjną lub usługami	N		

	<p>dodatkowymi lub oddziałów firm z państw trzecich uprawnionych zgodnie z niniejszą dyrektywą, lub APA lub ARM upoważnionego zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 600/2014, który jest objęty odstępstwem zgodnie z art. 2 ust. 3 tego rozporządzenia, EUNGiPW dodaje wzmiankę do opublikowanej kary w odpowiednim rejestrze.”;</p>			
Art. 1 ust. 7	<p>7) art. 77 ust. 1 akapit pierwszy zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Państwa członkowskie zapewniają co najmniej, aby każda osoba uprawniona w rozumieniu dyrektywy 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*), wykonująca w firmie inwestycyjnej, na rynku regulowanym, lub w APA lub ARM upoważnionym zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 600/2014, który jest objęty odstępstwem zgodnie z art. 2 ust. 3 tego rozporządzenia, zadanie opisane w art. 34 dyrektywy 2013/34/UE lub art. 73 dyrektywy 2009/65/WE, lub jakiegokolwiek inne zadanie przewidziane prawem, miała obowiązek niezwłocznego zgłaszania właściwym organom wszelkich faktów lub decyzji dotyczących tego przedsiębiorstwa, o których dowiedziała się w trakcie wykonywania swoich zadań i które mogą:</p> <p>-----</p> <p>(*) Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87).”;</p>	T	Art. 1 ust. 10	<p>10) w art. 131k ust. 1–3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, lub osoby wchodzące w skład jego statutowych organów albo pozostające z nim w stosunku pracy niezwłocznie sporządzają i przekazują, na koszt tego podmiotu, kopie dokumentów i innych nośników informacji oraz udzielają pisemnych lub ustnych wyjaśnień.</p> <p>2. Biegły rewident lub firmy audytorskie badający sprawozdanie finansowe zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014,, niezwłocznie przekazują Komisji oraz organom statutowym tego podmiotu istotne informacje, w posiadanie których weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących:</p> <p>1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów prawa regulujących działalność zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego</p>

				<p>mechanizmu sprawozdawczego przez podmiot świadczący taką działalność, członków jego organów statutowych lub pracowników;</p> <p>2) powstanie zagrożenia dla dalszej działalności zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego;</p> <p>3) odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego wydanie opinii negatywnej dotyczącej jego sprawozdania finansowego lub wniesienie zastrzeżeń w tej opinii.</p> <p>3. Biegły rewident lub firma audytorska może odstąpić od powiadomienia zgodnie z ust. 2 organów statutowych zatwierdzonego podmiotu publikującego lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego posiadających zezwolenie Komisji, o którym mowa w art. 27c ust. 1 rozporządzenia 600/2014, jeżeli przemawiają za tym ważne powody.”;</p>
Art. 1 ust. 8 pkt a)	<p>8) w art. 89 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 3, art. 4 ust. 1 pkt 2 akapit drugi, art. 4 ust. 2, art. 13 ust. 1, art. 16 ust. 12, art. 23 ust. 4, art. 24 ust. 13, art. 25 ust. 8, art. 27 ust. 9, art. 28 ust. 3, art. 30 ust. 5, art. 31 ust. 4, art. 32 ust. 4, art. 33 ust. 8, art. 52</p>	N		

	<p>ust. 4, art. 54 ust. 4, art. 58 ust. 6 i art. 79 ust. 8, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 2 lipca 2014 r. 27.12.2019 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 334/159 PL</p> <p>3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 3, art. 4 ust. 1 pkt 2 akapit drugi, art. 4 ust. 2, art. 13 ust. 1, art. 16 ust. 12, art. 23 ust. 4, art. 24 ust. 13, art. 25 ust. 8, art. 27 ust. 9, art. 28 ust. 3, art. 30 ust. 5, art. 31 ust. 4, art. 32 ust. 4, art. 33 ust. 8, art. 52 ust. 4, art. 54 ust. 4, art. 58 ust. 6 i art. 79 ust. 8, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”</p>			
Art. 1 ust. 8 pkt b)	<p>b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 3, art. 4 ust. 1 pkt 2 akapit drugi, art. 4 ust. 2, art. 13 ust. 1, art. 16 ust. 12, art. 23 ust. 4, art. 24 ust. 13, art. 25 ust. 8, art. 27 ust. 9, art. 28 ust. 3, art. 30 ust. 5, art. 31 ust. 4, art. 32 ust. 4, art. 33 ust. 8, art. 52 ust. 4, art. 54 ust. 4, art. 58 ust. 6 lub art. 79 ust. 8 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą</p>	N		

	sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;			
Art. 1 ust. 9	9) w art. 90 uchyla się ust. 2 i 3;	N		
Art. 1 ust. 10	10) art. 93 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie: „Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 3 stycznia 2018 r.”;	N		
Art. 1 ust. 11	11) w załączniku I uchyla się sekcję D.	T	Art. 1 ust. 9 Art. 1 ust. 11	9) uchyla się art. 131a-131j; 11) uchyla się art. 131i;
Art. 2 ust. 1	1) art. 77d ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Dla każdego odpowiedniego państwa korektę z tytułu zmienności do stóp procentowych wolnych od ryzyka, o której mowa w ust. 3, odnoszącą się do waluty tego państwa zwiększa się przed zastosowaniem współczynnika 65 % o różnicę między spreadem dla tego państwa skorygowanym o ryzyko a podwójną wartością spreadu dla tej waluty skorygowanego o ryzyko, ilekroć różnica ta jest wartością dodatnią, a spread dla tego państwa skorygowany o ryzyko jest wyższy niż 85 punktów bazowych.”;	T		[Komentarz: Art. 2 ust 2 ustawy z dnia 28 maja 2020 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej implementuje nowe brzmienie art. 2 ust. 1 dyrektywy UE 2019/2177.] Art. 2. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 895) wprowadza się następujące zmiany: (...) 2) w art. 229 w ust. 8 w pkt 2 w lit. b wyrazy „100 punktów bazowych” zastępuje się wyrazami „85 punktów bazowych”. Art. 229 ust. 8 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i asekuracyjnej 8. Dla każdego odpowiedniego państwa korekta z tytułu zmienności do odpowiedniej struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka

				<p>odnosząca się do waluty tego państwa odpowiada 65% sumy:</p> <p>1) spreadu dla waluty tego państwa skorygowanego o ryzyko oraz</p> <p>2) różnicy między spreadem dla danego państwa skorygowanym o ryzyko a dwukrotnością spreadu dla waluty tego państwa skorygowanego o ryzyko, jeżeli spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) różnica jest dodatnia,</p> <p>b) spread dla danego państwa skorygowany o ryzyko jest wyższy niż 85 punktów bazowych.</p>
Art. 2 ust. 2	<p>2)w art. 112 dodaje się ustęp w brzmieniu:</p> <p>„3a. Organy nadzoru informują EIOPA zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 o wszelkich wnioskach o stosowanie lub zmianę modelu wewnętrznego. Na wniosek jednego lub kilku zainteresowanych organów nadzoru EIOPA może udzielić pomocy technicznej, na podstawie art. 8 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, organowi lub organom nadzoru, które zwróciły się o pomoc, w odniesieniu do decyzji w sprawie wniosku”;</p>	T	Art. 5 pkt 4 i 5	<p>4) w art. 258:</p> <p>a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:</p> <p>„5a. Organ nadzoru powiadamia EIOPA, zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia 1094/2010, o otrzymaniu kompletnego wniosku o zatwierdzenie pełnego albo częściowego modelu wewnętrznego.”,</p> <p>b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:</p> <p>„6a. Organ nadzoru może zwrócić się do EIOPA o udzielenie, zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b rozporządzenia 1094/2010, pomocy technicznej w sprawie zatwierdzenia pełnego albo częściowego modelu wewnętrznego.”;</p> <p>5) w art. 260:</p> <p>a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. Organ nadzoru powiadamia EIOPA, zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia 1094/2010, o otrzymaniu kompletnego wniosku o zatwierdzenie głównych zmian modelu wewnętrznego oraz</p>

				<p>zmian zasad wprowadzania zmian w stosowanym modelu wewnętrznym.”,</p> <p>b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu: „6. Organ nadzoru może zwrócić się do EIOPA o udzielenie, zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b rozporządzenia 1094/2010, pomocy technicznej w sprawie zatwierdzenia zmian, których mowa w ust. 2a.”;</p>
Art. 2 ust. 3	<p>3)w tytule I rozdział VIII dodaje się sekcję w brzmieniu:</p> <p>„Sekcja 2A</p> <p>Powiadamianie i platformy współpracy</p> <p>Artykuł 152a</p> <p>Powiadamianie</p> <p>1. Jeżeli organ nadzoru państwa członkowskiego siedziby zamierza wydać zezwolenie dla zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, którego plan działalności wskazuje, że część jego działalności będzie prowadzona w oparciu o swobodę świadczenia usług lub swobodę przedsiębiorczości w innym państwie członkowskim, oraz jeżeli ten plan działalności wskazuje również, że działalność ta mogłaby być istotna w odniesieniu do rynku przyjmującego państwa członkowskiego, organ nadzoru państwa członkowskiego siedziby powiadamia o tym EIOPA i organ nadzoru właściwego przyjmującego państwa członkowskiego.</p>	T	Art. 5 pkt 2 i 3	<p>2) w art. 174 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. W przypadku gdy plan działalności, o którym mowa w art. 163, wskazuje że krajowy zakład ubezpieczeń lub krajowy zakład reasekuracji zamierza wykonywać działalność na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej w ramach swobody świadczenia usług lub przez oddział i działalność ta mogłaby być istotna dla rynku przyjmującego państwa członkowskiego, organ nadzoru powiadamia o zamiarze wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 162 ust. 1 i art. 169 ust. 1, EIOPA oraz organ nadzorczy przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”;</p> <p>3) po art. 213 dodaje się art. 213a–213c w brzmieniu: „Art. 213a. Organ nadzoru może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wystąpić do zainteresowanych organów nadzorczych z wnioskiem o ustanowienie platformy współpracy, o której mowa w art. 152b ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE; 2) uczestniczyć w platformie współpracy ustanowionej na wniosek zainteresowanego organu nadzorczego.

	<p>2. Organ nadzoru państwa członkowskiego siedziby, oprócz powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, powiadamia również EIOPA i organ nadzoru właściwego przyjmującego państwa członkowskiego, w przypadku gdy stwierdził pogarszające się warunki finansowe lub inne pojawiające się ryzyka wynikające z działalności zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji prowadzonej w oparciu o swobodę świadczenia usług lub swobodę przedsiębiorczości i które mogą mieć skutki transgraniczne. Organ nadzoru przyjmującego państwa członkowskiego może również powiadomić organ nadzoru właściwego państwa członkowskiego siedziby, w przypadku gdy ma poważne i uzasadnione obawy w odniesieniu do ochrony konsumentów. Organy nadzoru mogą skierować sprawę do EIOPA i zwrócić się o jej pomoc, w przypadku gdy nie uda się wypracować żadnego rozwiązania dwustronnego.</p> <p>3. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być wystarczająco szczegółowe, aby umożliwić właściwą ocenę.</p> <p>4. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 2, pozostają bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych organów nadzoru państwa członkowskiego siedziby i przyjmującego państwa członkowskiego określonych w niniejszej dyrektywie.</p> <p>Artykuł 152b</p>			<p>Art. 213b. 1. Organ nadzoru powiadamia EIOPA oraz organ nadzorczy przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o stwierdzonym przypadku pogorszenia sytuacji finansowej lub wystąpieniu innego ryzyka wynikającego z działalności krajowego zakładu ubezpieczeń lub krajowego zakładu reasekuracji wykonywanej na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej w ramach swobody świadczenia usług lub przez oddział, które mogą mieć skutki dla rynku przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.</p> <p>2. W przypadku gdy działalność krajowego zakładu ubezpieczeń lub krajowego zakładu reasekuracji jest istotna dla rynku przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, organ nadzoru może zwrócić się do organu nadzorczego tego państwa o podjęcie współpracy w celu osiągnięcia wspólnego stanowiska.</p> <p>3. Jeżeli organ nadzoru i organ nadzorczy przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie osiągną wspólnego stanowiska, organ nadzoru może zwrócić się do EIOPA o pomoc lub o ustanowienie i koordynowanie platformy współpracy.</p> <p>4. W przypadku ustanowienia przez EIOPA platformy współpracy organ nadzoru przekazuje niezwłocznie zainteresowanym organom nadzorczym i EIOPA informacje niezbędne dla właściwego funkcjonowania platformy.</p> <p>Art. 213c. 1. Organ nadzoru może powiadomić organ nadzorczy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwy dla siedziby zagranicznego zakładu ubezpieczeń</p>
--	---	--	--	--

	<p>Platformy współpracy</p> <p>1. EIOPA może, w razie uzasadnionych obaw dotyczących negatywnych skutków dla ubezpieczających, z własnej inicjatywy lub na wniosek jednego lub kilku właściwych organów nadzoru, ustanowić i koordynować platformę współpracy celem wzmocnienia wymiany informacji i poprawy współpracy pomiędzy właściwymi organami nadzoru jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji prowadzi lub zamierza prowadzić działalność w oparciu o swobodę świadczenia usług lub swobodę przedsiębiorczości, oraz jeżeli:</p> <p>a) działalność taka jest istotna w odniesieniu do rynku przyjmującego państwa członkowskiego;</p> <p>b) organ nadzoru państwa członkowskiego siedziby dokonał powiadomienia na mocy art. 152a ust. 2 dotyczącego pogarszających się warunków finansowych lub innych pojawiających się ryzyk; lub</p> <p>c) sprawa została skierowana do EIOPA zgodnie z art. 152a ust. 2.</p> <p>2. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla prawa właściwych organów nadzoru do ustanowienia platformy współpracy, jeżeli wszystkie te organy zgadzają się na jej ustanowienie.</p> <p>3. Ustanowienie platformy współpracy na podstawie ust. 1 i 2 pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych organów nadzoru państwa członkowskiego siedziby</p>			<p>wykonywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność w ramach swobody świadczenia usług lub przez oddział, o możliwości naruszenia przez ten zakład interesów klientów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 10 ustawy o dystrybucji ubezpieczeń, oraz uprawnionych z umów ubezpieczenia.</p> <p>2. Jeżeli działalność zagranicznego zakładu ubezpieczeń wykonywana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach swobody świadczenia usług lub przez oddział jest istotna dla rynku polskiego, organ nadzoru współpracuje z organem nadzorczym, o którym mowa w ust. 1, w celu osiągnięcia wspólnego stanowiska.</p> <p>3. Jeżeli organ nadzoru i organ nadzorczy, o którym mowa w ust. 1, nie osiągną wspólnego stanowiska, organ nadzoru może zwrócić się do EIOPA o pomoc lub o ustanowienie i koordynowanie platformy współpracy.</p> <p>4. W przypadku ustanowienia przez EIOPA platformy współpracy, organ nadzoru przekazuje niezwłocznie zainteresowanym organom nadzorczym i EIOPA informacje niezbędne dla właściwego funkcjonowania platformy.”;</p>
--	---	--	--	--

	<p>i przyjmującego państwa członkowskiego określonych w niniejszej dyrektywie.</p> <p>4. Bez uszczerbku dla art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 na wniosek EIOPA właściwe organy nadzoru udzielają na czas wszystkich niezbędnych informacji, aby umożliwić właściwe funkcjonowanie platformy współpracy.”;</p>			
Art. 2 ust. 4	<p>4)w art. 231 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a)ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Organ sprawujący nadzór nad grupą bezwzględnie informuje o otrzymaniu wniosku pozostałych członków kolegium organów nadzoru, w tym EIOPA, i niezwłocznie przekazuje kompletny wniosek wraz z dokumentacją złożoną przez zakład tym członkom. Na wniosek jednego lub kilku zainteresowanych organów nadzoru EIOPA może udzielić pomocy technicznej, na podstawie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, organowi lub organom nadzoru, które zwróciły się o pomoc, w odniesieniu do decyzji w sprawie wniosku.”;</p> <p>b)ust. 3 akapit trzeci zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p> <p>„W przypadku gdy EIOPA nie wyda decyzji, o której mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, ostateczną decyzję wydaje organ sprawujący nadzór nad grupą.”;</p>	T	Art. 5 pkt 7	<p>7) w art. 391:</p> <p>a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu: „5a. Organ nadzoru będący organem sprawującym nadzór nad grupą może zwrócić się do EIOPA o udzielenie, zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 1094/2010, pomocy technicznej w sprawie wydania zgody albo odmowy wydania zgody, o której mowa w ust. 1.”;</p> <p>b) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu: „9a. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, organ nadzoru może zwrócić się do EIOPA o udzielenie, zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 1094/2010, pomocy technicznej w sprawie wniosku o wyrażenie zgody w zakresie odpowiadającym ust. 2.”;</p>

Art. 2 ust. 5	<p>5)art. 237 ust. 3 akapit trzeci zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p> <p>„W przypadku gdy EIOPA nie wyda decyzji, o której mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, ostateczną decyzję wydaje organ sprawujący nadzór nad grupą.”;</p>	T	Art. 5 pkt 8	<p>8) w art. 396 dodaje się ust. 13 w brzmieniu:</p> <p>„13. W przypadku gdy EIOPA nie wyda rozstrzygnięcia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia 1094/2010, decyzję wydaje organ nadzoru będący organem sprawującym nadzór nad grupą.”.</p>
Art. 2 ust. 6	6) w art. 248 ust. 4 uchyla się akapit trzeci.	N		
Art. 3 ust. 1	<p>1) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Komisja udostępnia sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, państwom członkowskim i podmiotom zobowiązanym, aby pomóc im w identyfikowaniu i zrozumieniu ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, zarządzaniu tym ryzykiem i ograniczaniu go, oraz aby pozwolić innym zainteresowanym podmiotom, w tym ustawodawcom krajowym, Parlamentowi Europejskiemu, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego), ustanowionemu rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 (*2)(EUNB), oraz przedstawicielom jednostek analityki finansowej UE, lepiej zrozumieć to ryzyko. Sprawozdanie to podaje się do publicznej wiadomości nie później niż sześć miesięcy po udostępnieniu go państwom członkowskim, z wyjątkiem tych elementów sprawozdania, które zawierają informacje niejawne.</p>	N		

	<p>(*2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).”;</p> <p>b)ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Następnie EUNB wydaje opinię co dwa lata.”;</p>			
Art. 3 ust. 2	<p>2) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a)ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Nazwę wyznaczonego organu lub opis mechanizmu przekazuje się Komisji, EUNB oraz innym państwom członkowskim.”;</p> <p>b)ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Państwa członkowskie udostępniają wyniki swoich ocen ryzyka, łącznie z ich aktualizacjami, Komisji, EUNB oraz pozostałym państwom członkowskim.”;</p>	T		<p>[Komentarz: Aktualnie obowiązujący art. 30 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu obejmuje nowe brzmienie art. 3 ust. 2 pkt b dyrektywy UE 2019/2177]</p> <p><i>Art. 30 ust. 2. Krajową ocenę ryzyka po akceptacji, o której mowa w ust. 1, i po wyłączeniu części zawierającej informacje niejawnie Generalny Inspektor publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.</i></p>
Art. 3 ust. 3	<p>3)art. 17 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Do dnia 26 czerwca 2017 r. europejskie urzędy nadzoru wydają wytyczne, skierowane do właściwych organów i instytucji kredytowych i finansowych, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, dotyczące czynników ryzyka, które należy uwzględnić, oraz środków, które należy podjąć, w sytuacjach, w których właściwe są uproszczone środki należytej staranności wobec</p>	N		

	<p>klienta. Od dnia 1 stycznia 2020 r. EUNB wydaje, w stosownych przypadkach, takie wytyczne”;</p>			
Art. 3 ust. 4	<p>4)art. 18 ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Do dnia 26 czerwca 2017 r. europejskie urzędy nadzoru wydają wytyczne, skierowane do właściwych organów i instytucji kredytowych i finansowych, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, dotyczące czynników ryzyka, które należy uwzględnić, oraz środków, które należy podjąć, w sytuacjach, w których właściwe są wzmocnione środki należytej staranności wobec klienta. Od dnia 1 stycznia 2020 r. EUNB wydaje, w stosownych przypadkach, takie wytyczne”;</p>	N		
Art. 3 ust. 5	<p>5)art. 41 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Do przetwarzania danych osobowych na podstawie niniejszej dyrektywy stosuje się rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (*3) oraz (UE) 2018/1725 (*4).</p> <p>(*3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).”</p>	N		

	<p>(*4) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).";"</p>			
Art. 3 ust. 6	<p>6) w art. 45 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a)ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Państwa członkowskie i EUNB informują się wzajemnie o przypadkach, w których prawo państwa trzeciego nie pozwala na wdrożenie strategii i procedur wymaganych na mocy ust. 1. W takich przypadkach można podjąć skoordynowane działania w celu znalezienia rozwiązania. W ocenie tego, które państwa trzecie nie pozwalają wdrożyć strategii i procedur wymaganych na mocy ust. 1, państwa członkowskie i EUNB biorą pod uwagę wszelkie ograniczenia prawne mogące stać na przeszkodzie prawidłowemu wdrożeniu tych strategii i procedur, w tym obowiązek zachowania tajemnicy, ochronę danych i inne ograniczenia utrudniające wymianę informacji, jakie mogą mieć znaczenie w tym zakresie.”;</p> <p>b)ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych</p>	T		<p>[Komentarz: Aktualnie obowiązujący art. 51 ust. 5 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu obejmuje nowe brzmienie art. 3 ust. 6 dyrektywy UE 2019/2177]</p> <p><i>Art. 51 ust. 5. Generalny Inspektor informuje europejskie organy nadzoru o przypadkach, gdy przepisy państwa trzeciego nie pozwalają na wdrożenie procedury grupowej.</i></p>

	<p>określających rodzaje dodatkowych środków, o których mowa w ust. 5, oraz minimalny zakres działań, które powinny podjąć instytucje kredytowe i finansowe, jeżeli prawo danego państwa trzeciego nie pozwala na wdrożenie środków wymaganych na mocy ust. 1 i 3.</p> <p>EUNB przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 26 grudnia 2016 r.”;</p> <p>c)ust. 10 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„10. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych dotyczących kryteriów ustalania okoliczności, w których stosowne jest wyznaczenie centralnego punktu kontaktowego zgodnie z ust. 9, oraz funkcji, jakie powinny pełnić centralne punkty kontaktowe.</p> <p>EUNB przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 26 czerwca 2017 r.”;</p>			
Art. 3 ust. 7	<p>7)w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a)ust. 1a akapit drugi zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Organy nadzoru finansowego państw członkowskich służą również za punkt kontaktowy dla EUNB.”;</p>	T		[Komentarz: W odniesieniu do przepisu art. 3 ust. 7 dyrektywy 2019/2177 w zakresie, w jakim przepis ten zmienia art. 48 ust. 1a akapit drugi zdanie trzecie dyrektywy 2015/849 – aktualnie obowiązujące przepisy ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, 1086) stanowią implementację przepisu dyrektywy statuującego, iż: „Organy nadzoru

	<p>b)ust. 10 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p> <p>„10. Do dnia 26 czerwca 2017 r. europejskie urzędy nadzoru wydają wytyczne, skierowane do właściwych organów, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, dotyczące cech podejścia do nadzoru z uwzględnieniem ryzyka oraz kroków, jakie należy podjąć przy prowadzeniu nadzoru z uwzględnieniem ryzyka. Od dnia 1 stycznia 2020 r. EUNB wydaje, w stosownych przypadkach, takie wytyczne.”;</p>		<p>finansowego państw członkowskich służą również za punkt kontaktowy dla EUNB.”.</p> <p>Art. 116 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu obejmuje swoim zakresem zmianę przepisu 48 ust. 1a akapit drugi zdanie trzecie dyrektywy 2015/849.</p> <p>„Art. 116. 1. Generalny Inspektor może udostępniać oraz pozyskiwać informacje w ramach współpracy z właściwymi organami innych państw, zagranicznymi instytucjami i międzynarodowymi organizacjami zajmującymi się przeciwdziałaniem praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu oraz europejskimi urzędami nadzoru. W celu realizacji współpracy Generalny Inspektor może zawierać porozumienia określające tryb i warunki techniczne udostępniania lub pozyskiwania informacji.</p> <p>2. Do udostępniania i pozyskiwania informacji, o których mowa w ust. 1, przepisu art. 99 ust. 7 nie stosuje się, z wyjątkiem przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych.”</p> <p>W art. 2 ust. 2 pkt 5 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zdefiniowano europejskie urzędy nadzoru – „rozumie się przez to Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych”.</p> <p>Ponadto, art. 12 ust. 1 pkt 9 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu stanowi, iż do zadań Generalnego Inspektora należy: „współpraca z właściwymi organami innych państw, a także</p>
--	---	--	---

				zagranicznymi instytucjami i międzynarodowymi organizacjami zajmującymi się przeciwdziałaniem praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu”.]
Art. 3 ust. 8	8)w rozdziale VI sekcja 3 podsekcja II tytuł otrzymuje brzmienie: „Współpraca z EUNB”;	N		
Art. 3 ust. 9	9)art. 50 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 50 Właściwe organy przekazują EUNB wszelkie informacje niezbędne do wykonywania przez niego obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy.”;	T		[Komentarz: Art. 116 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu obejmuje swoim zakresem zmianę przepisu 50 dyrektywy 2015/849. Art. 116. 1. Generalny Inspektor może udostępniać oraz pozyskiwać informacje w ramach współpracy z właściwymi organami innych państw, zagranicznymi instytucjami i międzynarodowymi organizacjami zajmującymi się przeciwdziałaniem praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu oraz europejskimi urzędami nadzoru . W celu realizacji współpracy Generalny Inspektor może zawierać porozumienia określające tryb i warunki techniczne udostępniania lub pozyskiwania informacji. 2. Do udostępniania i pozyskiwania informacji, o których mowa w ust. 1, przepisu art. 99 ust. 7 nie stosuje się, z wyjątkiem przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych.” W art. 2 ust. 2 pkt 5 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zdefiniowano europejskie urzędy nadzoru – „rozumie się przez to Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych

				Programów Emerytalnych oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.”]
Art. 3 ust. 10	<p>10) w art. 62 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a)ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Państwa członkowskie zapewniają, by ich właściwe organy informowały EUNB o wszelkich karach i środkach administracyjnych nałożonych zgodnie z art. 58 i 59 na instytucje kredytowe i finansowe, w tym o wszelkich odwołaniach w związku z takim nałożeniem i o wyniku tych odwołań.”;</p> <p>b)ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. EUNB prowadzi stronę internetową zawierającą linki do publikacji każdego właściwego organu na temat kar i środków administracyjnych nałożonych zgodnie z art. 60 na instytucje kredytowe i finansowe, i wskazuje okres, przez jaki każde państwo członkowskie upublicznia informacje na temat kar i środków administracyjnych.”.</p>	T		<p>[Komentarz: Aktualnie obowiązujący art. 152 ust. 1, 7 i 8 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu obejmuje nowe brzmienie art. 3 ust. 10 dyrektywy UE 2019/2177]</p> <p>Art. 152 ust. 1. Generalny Inspektor publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych informacje o: 1) wydaniu ostatecznej decyzji w sprawie nałożenia kary administracyjnej, 2) wniesieniu skargi na decyzję, o której mowa w pkt 1, 3) orzeczeniach zapadłych w wyniku rozpatrzenia skargi, o której mowa w pkt 2 – w tym dane identyfikacyjne instytucji obowiązanej, na którą nałożono karę administracyjną, rodzaj i charakter naruszenia przepisów ustawy oraz rodzaj lub wysokość nałożonej kary administracyjnej.</p> <p>ust. 7. Informacja o karze administracyjnej nałożonej na instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1–5, 7–11, 24 i 25, w zakresie wskazanym w ust. 1, jest przekazywana europejskim urządům nadzoru.</p> <p>ust. 8. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do kar administracyjnych nakładanych przez organy, o których mowa w art. 151 ust. 1 pkt 2 i 3.</p>

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ AKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE		
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾				
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów (*)
Art. 106	<p>1. Do dnia 13 stycznia 2018 r. Komisja opracowuje przyjazną dla użytkownika elektroniczną broszurę, w której wymienione zostaną, w sposób jasny i łatwo zrozumiały, prawa konsumentów wynikające z niniejszej dyrektywy oraz powiązanego prawa Unii.</p> <p>2. Komisja informuje państwa członkowskie, europejskie stowarzyszenia dostawców usług płatniczych i europejskie organizacje konsumenckie o publikacji broszury, o której mowa w ust. 1.</p> <p>Komisja, EUNB i właściwe organy zapewniają udostępnienie broszury – w łatwo dostępny sposób – na swoich odpowiednich stronach internetowych.</p>	T	Art. 20d.	<p>Art. 4. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794 i 1639) po art. 20c dodaje się art. 20d w brzmieniu:</p> <p>„Art. 20d. 1. Dostawca udostępnia konsumentowi, nieodpłatnie, broszurę informacyjną Komisji Europejskiej dotyczącą praw konsumentów przy dokonywaniu płatności w Europie, opracowaną na podstawie art. 106 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającej dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającej dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, z późn. zm.¹⁾), zwaną dalej „broszurą”.</p> <p>2. Dostawca udostępnia broszurę w polskiej wersji językowej, w sposób przystępny:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) na stronie internetowej dostawcy, z możliwością wydruku; 2) w postaci papierowej;

¹⁾ Zmiana wymienionej dyrektywy została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 102 z 23.04.2018, str. 97.

<p>3. Dostawcy usług płatniczych zapewniają udostępnienie broszury – w łatwo dostępny sposób – na swoich stronach internetowych, o ile takowe istnieją, oraz w wersji papierowej w swoich oddziałach, u swoich agentów i podmiotów świadczących usługi w ramach outsourcingu.</p> <p>4. Dostawcy usług płatniczych nie pobierają od klientów opłat za udostępnianie informacji na podstawie niniejszego artykułu.</p> <p>5. W odniesieniu do osób niepełnosprawnych przepisy niniejszego artykułu stosuje się z wykorzystaniem alternatywnych sposobów umożliwiających udostępnienie informacji w przystępnym formacie.</p>			<p>a) w siedzibie dostawcy, głównym miejscu prowadzenia działalności przez dostawcę i jego oddziałach,</p> <p>b) w miejscach prowadzenia działalności przez agentów dostawcy lub podmioty, którym dostawca powierzył wykonywanie określonych czynności operacyjnych – o ile w tych miejscach zawiera się umowy o świadczenie usług płatniczych przy jednoczesnej fizycznej obecności stron.</p> <p>3. Dostawca udostępnia broszurę w sposób przystępny dla osób niepełnosprawnych, w tym z wykorzystaniem sposobów udostępniania innych niż określone w ust. 2.”.</p>
---	--	--	---

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw*

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 3. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2080) w art. 91:			
1.	Art. 3	<p>1) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Z chwilą wycofania lub wykluczenia akcji uważa się je za zarejestrowane w depozycie papierów wartościowych na podstawie art. 328¹¹ ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, a w przypadku akcji zarejestrowanych w systemie depozytowym prowadzonym przez spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi – za zarejestrowane w tym systemie.”;</p> <p>2) w ust. 11 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Krajowy Depozyt lub spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1</p>	<p>Proponowane zmiany zawarte w art. 3 oraz związane z nimi zmiany zawarte w art. 6 uwzględniają powszechną dematerializację akcji z dniem 1 marca 2021 r., tzn. całkowitą rezygnację z postaci papierowej dokumentu akcji, które będą odąd funkcjonować wyłącznie w formie zapisu na rachunku papierów wartościowych lub w depozycie papierów wartościowych. Ponadto zmierzają one do wyeliminowania różnych unormowań dotyczących tego samego zakresu, które powstały wskutek odrębnie prowadzonych prac legislacyjnych, których wynikiem są „nakładające się” na siebie zmiany przepisów ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych („ustawa o ofercie”). Zmiany wprowadzono:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw („ustawa o zmianie ksh”), które wchodzi w życie z dniem 1 marca 2021 r., – w odmiennym brzmieniu – w ustawie z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2217, z późn. zm.), które weszły w życie z dniem 30 listopada 2019 r. i stanowią

		<p>pkt 1–6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, mogą rozwiązać umowę o rejestrację akcji w drodze jednostronnego oświadczenia woli złożonego spółce.”;</p> <p>3) ust. 14 otrzymuje brzmienie: „14. W przypadku wycofania lub wykluczenia akcji z obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu albo podjęcia przez walne zgromadzenie spółki niebędącej spółką publiczną uchwały o rejestracji akcji w rejestrze akcjonariuszy, o którym mowa w art. 328¹ § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, spółka może rozwiązać umowę o rejestrację akcji w depozycie papierów wartościowych zawartą z Krajowym Depozytem lub spółką, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Rozwiązanie umowy następuje z upływem 14 dni od dnia złożenia przez spółkę oświadczenia o jej rozwiązaniu. Z dniem rozwiązania umowy następuje wyrejestrowanie akcji z depozytu papierów wartościowych.”;</p> <p>3) ust. 15 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>aktualne wyrażenie stanowiska ustawodawcy w zakresie <i>ustawy o ofercie</i>.</p> <p>W związku z koniecznością usunięcia wskazanych sprzeczności proponuje się w art. 6 pkt 2 uchylenie art. 9 <i>ustawy o zmianie ksh</i>, który zmienia <i>ustawę o ofercie</i>, z wyjątkiem art. 9 pkt 2 dotyczącego tytułu rozdziału 5 <i>ustawy o ofercie</i>. <i>Jednocześnie następuje</i> zmiana art. 91 <i>ustawy o ofercie</i> (art. 3), która ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa obrotu akcjami w przypadku ich wycofania lub wykluczenia z obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu. Służy temu w szczególności art. 91 ust. 2 (art. 3 pkt 1), zgodnie z którym akcje wycofane lub wykluczone z obrotu uważa się za zarejestrowane w depozycie papierów wartościowych na podstawie art. 328¹¹ <i>ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych</i> (Dz. U. z 2020 poz. 1526). Rozwiązanie to stworzy akcjonariuszom możliwość obrotu akcjami poza obrotem zorganizowanym na podstawie przepisów <i>Kodeksu spółek handlowych</i>.</p> <p>Brzmienie przepisu art. 91 ust. 15 <i>ustawy o ofercie</i> (art. 3 pkt 3) zapewni spójność z ze zmianą przewidzianą w art. 150 ust. 1 pkt 11 <i>ustawy o obrocie</i>, a zarazem zgodna jest z rozwiązaniami przyjętymi w uchylanym przepisie art. 92a <i>ustawy o ofercie publicznej</i> nadawanym zmianą <i>Kodeksu spółek handlowych</i>. Zgodnie z uchylanym art. 92a <i>ustawy o ofercie publicznej</i> informacje przekazywane są spółkom bezpośrednio przez uczestników Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych (KDPW), w terminie wskazanym przez KDPW. Nie znajduje bowiem uzasadnienia przekazywanie przez uczestników danych identyfikujących akcjonariuszy do KDPW, który będzie je następnie przekazywał spółce, zamiast tak jak to zaproponowano - bezpośrednio do spółki. Zapewnia to spójność z projektowanym art. 150 ust. 1 pkt 11, gdzie z tajemnicy zawodowej zwalniani są uczestnic KDPW w przypadku przekazywania informacji o akcjonariuszach spółkom, a zarazem</p>
--	--	---	--

		<p>„15. W przypadku wycofania lub wykluczenia akcji z obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu albo podjęcia przez walne zgromadzenie spółki niebędącej spółką publiczną uchwały o rejestracji akcji w rejestrze akcjonariuszy, o którym mowa w art. 328¹ § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, uczestnicy Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, przekazują spółce, w terminie wskazanym przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, dane osobowe akcjonariuszy, ze wskazaniem liczby akcji posiadanych przez każdego z nich, a także obciążeń ustanowionych na tych akcjach oraz danych osobowych osób, na których rzecz obciążenia te ustanowiono. Informacje te są sporządzane według stanu na dzień wyrejestrowania akcji z depozytu papierów wartościowych, na</p>	<p>ograniczy krąg podmiotów, którym udostępniane są dane osobowe akcjonariuszy spółki.</p>
--	--	--	--

		podstawie zapisów dokonanych na prowadzonych przez uczestników rachunkach papierów wartościowych i rachunkach zbiorczych oraz na podstawie wskazań dokonanych przez posiadaczy rachunków zbiorczych zgodnie z art. 8a ust. 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”.	
Art. 6. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1798 oraz z 2020 r. poz. 288, 875 i 1086) wprowadza się następujące zmiany:			
2.	Art. 6	1) w art. 8: a) w pkt 6 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) pkt 11 otrzymuje brzmienie: „11) przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, a także przez uczestników Krajowego	Proponowane zmiany zawarte w art. 3 oraz związane z nimi zmiany zawarte w art. 6 uwzględniają powszechną dematerializację akcji z dniem 1 marca 2021 r., tzn. całkowitą rezygnację z postaci papierowej dokumentu akcji, które będą odąd funkcjonować wyłącznie w formie zapisu na rachunku papierów wartościowych lub w depozycie papierów wartościowych. Ponadto zmierzają one do wyeliminowania różnych unormowań dotyczących tego samego zakresu, które powstały wskutek odrębnie prowadzonych prac legislacyjnych, których wynikiem są „nakładające się” na siebie zmiany przepisów ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych („ustawa o ofercie”). Zmiany wprowadzono: – ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw („ustawa o zmianie ksh”), które wchodzi w życie z dniem 1 marca 2021 r.,

		<p>Depozytu lub tej spółki, spółce publicznej lub spółce niebędącej spółką publiczną, z którą została rozwiązana umowa o rejestrację akcji w depozycie papierów wartościowych, w przypadku określonym w art. 91 ust. 15 ustawy o ofercie publicznej;”;</p> <p>b) pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) po art. 178h dodaje się art. 178i w brzmieniu: „Art. 178i. 1. Kto wystawia fałszywe świadectwo, podlega karze grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. 2. Tej samej karze podlega, kto posługuje się fałszywym świadectwem.”;</p> <p>2) w art. 9:</p>	<p>– w odmiennym brzmieniu – w ustawie z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2217, z późn. zm.), które weszły w życie z <i>dniem 30 listopada 2019 r.</i> i stanowią aktualne wyrażenie stanowiska ustawodawcy w zakresie <i>ustawy o ofercie</i>.</p> <p>W związku z koniecznością usunięcia wskazanych sprzeczności proponuje się w art. 6 pkt 2 uchylenie art. 9 <i>ustawy o zmianie ksh</i>, który zmienia <i>ustawę o ofercie</i>, z wyjątkiem art. 9 pkt 2 dotyczącego tytułu rozdziału 5 <i>ustawy o ofercie</i>.</p> <p>Elementem niezbędnych zmian jest także zmiana art. 150 ust. pkt 11 o obrocie – polega ona na korekcie odniesienia do ustawy o ofercie, z art. 92a ust. 4 na art. 91 ust. 15, co jest konsekwencją proponowanego uchylenia zmian <i>ustawy o ofercie</i> zawartych w <i>ustawie o zmianie ksh</i> (art. 6 pkt 1 lit. a).</p> <p>Zmiana dotycząca art. 178e ustawy o ofercie służy jedynie jej przeniesieniu do art. 178i tej ustawy, w celu zapobieżenia usunięciu z systemu prawnego obowiązującego przepisu art. 178e, który zgodnie z <i>ustawą o zmianie ksh</i> ma zastąpić przepis obowiązujący (art. 6 pkt 1 lit. b), co jest oczywistym błędem. Propozycja zmian obejmuje także uchylenie art. 20 <i>ustawy o zmianie ksh</i> (art. 6 pkt 3). Jest to przepis przejściowy związany ze zmianą definicji spółki publicznej zawartej w art. 9 pkt 1 <i>ustawy o zmianie ksh</i>, dotyczącego art. 4 pkt 20 <i>ustawy o ofercie</i>. Zgodnie z tym przepisem, do spółek publicznych w rozumieniu <i>ustawy o ofercie</i> w brzmieniu dotychczasowym, których akcje <i>do dnia 1 marca 2021 r.</i> nie były dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu albo zostały wycofane lub wykluczone z takiego obrotu przed tym dniem, miałyby zastosowanie przepisy <i>ustawy o ofercie</i> w brzmieniu nadanym <i>ustawą o zmianie ksh</i>. Zmiana definicji</p>
--	--	--	--

		<p>a) uchyla się pkt 1, b) uchyla się pkt 3–7; 3) uchyla się art. 20; 4) w art. 20a w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) termin określony w art. 15 ust. 1 i art. 19 przypada na pierwszy dzień po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1;”.</p>	<p>spółki publicznej została jednak już dokonana w ustawie z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw, która w związku z tą zmianą zawiera analogiczną normę przejściową (art. 27 tej ustawy). Zmiana zawarta w art. 6 pkt 4 polega na usunięciu w art. 20a ust. 2 pkt 1 <i>ustawy o zmianie ksh</i> odwołania do art. 20 tej ustawy, co jest konsekwencją zmiany zaproponowanej w art. 6 pkt 3. Mając na uwadze, że <i>ustawa o zmianie ksh</i> w zakresie przepisów zaproponowanych w art. 3 i art. 6 wchodzi w życie z <i>dniem 1 marca 2021 r.</i>, konieczne jest ich wejście w życie w tym samym terminie (art. 9).</p>
Ustawa o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw			
3.	Art. 8	<p>Art. 8. 1. Do wykonywania umów ubezpieczenia, umów reasekuracji i umów retrocesji zawartych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem 1 stycznia 2021 r. przez zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji z siedzibą na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltaru, a w przypadku umów w zakresie działu II załącznika do ustawy zmienianej w art. 5, także jeżeli umowy te wskazują Rzeczpospolitą Polską jako państwo członkowskie Unii Europejskiej umiejscowienia ryzyka w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 28 tej ustawy, do dnia wygaśnięcia roszczeń z tych umów, stosuje</p>	<p>Art. 8 stanowi regulację konieczną z uwagi na Brexit. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Gibraltaru do dnia 31 grudnia 2020 r. uczestniczą w jednolitym rynku Unii Europejskiej, w tym w jednolitym rynku usług finansowych, w związku z czym podmioty z tego obszaru świadczą usługi finansowe na terytorium Unii Europejskiej na zasadzie jednolitej licencji („paszportu”), tj. zezwolenia wydanego przez organy właściwego państwa macierzystego. Od dnia 1 stycznia 2021 r. świadczenie tych usług będzie możliwe na zasadach określonych dla zakładów z państw trzecich, tj. państw niebędących członkami Unii Europejskiej. Niezbędne jest zatem uregulowanie wykonywania umów ubezpieczenia, umów reasekuracji i umów retrocesji zawartych do dnia 31 grudnia 2020 r. przez zakłady ubezpieczeń i zakład reasekuracji z siedzibą na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Gibraltaru, które na zasadzie jednolitej licencji prowadziły działalność na terytorium Polski, do dnia wygaśnięcia roszczeń z tych umów. Umowy te</p>

		<p>się odpowiednio przepisy rozdziału 8 tej ustawy.</p> <p>2. Do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 173 ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 5.</p>	<p>pozostają co do zasady ważne – wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej nie stanowi przesłanki rozwiązania takiej umowy ani nie ma wpływu na obowiązek spełnienia świadczenia umownego.</p> <p>W celu ochrony ubezpieczonych (a w przypadku reasekuracji ochrony krajowych zakładów ubezpieczeń) konieczne jest jedynie ustawowe zagwarantowanie ciągłości ochrony ubezpieczeniowej (reasekuracyjnej). Jednocześnie zakłady z siedzibą na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltaru nie będą mogły prowadzić czynnej działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, np. zawierać nowych umów, przedłużać zawartych umów, obejmować ochroną ubezpieczeniową nowych ryzyk na podstawie zawartych umów ubezpieczenia. Konsekwencje będą zatem analogiczne do wygaszania działalności przez zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji, któremu zostało cofnięte zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, zgodnie z art. 173 ust. 1 i 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. W tym przypadku następuje wygaszenie działalności wykonywanej w formule jednolitej licencji.</p> <p>Większość z działających na rynku polskim zakładów ubezpieczeń z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltarze przeniosło siedziby do innych państw Unii Europejskiej albo dokonało transferów portfeli ubezpieczeniowych na zakłady w takim państwie – w związku z tym będą kontynuować działalność na terytorium Polski na zasadzie jednolitej licencji.</p> <p>Jednak ok. 12 zakładów ubezpieczeń nie podjęło dotychczas tego rodzaju działań (co wiąże się z tym, że zachodzi duże prawdopodobieństwo, że na dzień 31 grudnia 2020 r. będą posiadać w swoich portfelach umowy ubezpieczenia dotyczące polskich klientów). Jakkolwiek skala działalności takich zakładów nie jest znacząca – wynosi kilkanaście milionów zł (w 2019 r. roczny przypis składki dla tych podmiotów wyniósł 17 mln zł), w interesie osób</p>
--	--	--	---

			<p>ubezpieczonych konieczne jest zapewnienie nieprzerwanego wykonywania trwających umów ubezpieczenia oraz ciągłości ochrony ubezpieczeniowej.</p> <p>Natomiast w przypadku reasekuracji w 2019 r. 10 krajowych zakładów ubezpieczeń posiadało umowy reasekuracji z 32 zakładami reasekuracji z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltarze, które nie będą mogły wykonać zawartych umów reasekuracji (z uwagi na zliberalizowany rynek usług reasekuracyjnych problem dotyczy tylko niewielkiej części brytyjskich reasekuratorów). Według stanu na dzień 30 września 2020 r. wartość kwot należnych od tych reasekuratorów zmalała z 23 do ok. 20 mln zł.</p>
--	--	--	---

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

MINISTER DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ

Konrad Szymański

Sygn. KPDPUE.920.723.2020.RS(8)
dot.: RM-10-113-20 z 28.12.2020 r.

Pan Łukasz Schreiber
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Konrad Szymański
Minister do Spraw Unii Europejskiej
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:

Pan Tadeusz Kościński
Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej